

Súd: Okresný súd Michalovce
Spisová značka: 11C/534/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7715220828
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 12. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zdenko Švárný
ECLI: ECLI:SK:OSMI:2020:7715220828.22

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Michalovce, sudca JUDr. Zdenko Švárný, v právnej veci žalobkyne A. B. B. C. D., nar. X.X.XXXX, bytom v B., E. D. F. XXXX/X, zastúpenej JUDr. Jánom Kizivatom, advokátom AK Michalovce, Kpt. Nálepku 8, proti žalovanej B. G. H. C., bytom I. XX, zastúpenej JUDr. Vladimírom Baťalíkom, advokátom AK B., J. K. XX, za účasti intervenienta Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s., Regionálne riaditeľstvo Košice, v konaní o náhradu škody, takto

rozhodol:

I. Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobkyni sumu 5.737,80 EUR titulom bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia, s 5,05% úrokom z omeškania od 2.3.2017 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Konanie o sumu 275,10 EUR z a s t a v u j e.

III. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a.

IV. P r i z n á v a žalobkyni voči žalovanej 100% náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobou došlou tunajšiemu súdu dňa 11.12.2015 sa žalobkyňa domáhala, aby súd zaviazal žalovanú uhradiť jej sumu 9.471,30€ a to na tom základe, že dňa 12.12.2012 v čase okolo 12.00 hod. pri vychádzaní z administratívnej budovy na chodník spadla a to z dôvodu neodhrnutého a šmykľavého chodníka. Pri tomto páde utrpela viacnásobnú zlomeninu na úrovni členkového ľavého kĺbu, v dôsledku čoho bola 2x operovaná. Podľa lekárskej správy zo dňa 11.12.2014 bodové hodnotenie bolestného predstavuje 100 bodov a bodové hodnotenie sťaženia spoločenského uplatnenia predstavuje 502,50 bodov pri hodnote bodu 15,72€/bod predstavuje celková náhrada škody sumu 9.471,03 €, pričom výzvou zo dňa 11.11.2015 žalovanú prostredníctvom právneho zástupcu vyzvala na uzavretie dohody k náhrade vyššie uvedenej škody, pričom túto výzvu prevzala dňa 24.11.2015, avšak k uzavretiu dohody doposiaľ nedošlo.

2. Žalovaná so žalobou nesúhlasila, žiadala ju ako nedôvodnú zamietnuť.

3. Z výsledkov vykonaného dokazovania súd zistil tento skutkový stav :

4. Z návrhu na dohodu a z predžalobnej výzvy zo dňa 11.11.2015 súd zistil, že právny zástupca žalobkyne vyzval B. G. H., ktorá bola v r. 2012 vlastníčkou nehnuteľností zapísaných na LV č. XXXX k.ú. B. a na ktorej došlo pri vychádzaní žalobkyne k pádu a následnému úrazu, pričom utrpela viacnásobnú zlomeninu na úrovni členkového ľavého kĺbu, pričom liečba po úraze si celkom vyžiadala práceneschopnosť od 12.12.2012 do 22.10.2013 a následne od 6.4.2014 do 8.9.2014, pričom

poukázala na to, že povinnosťou ako vlastníčky nehnuteľnosti bolo okrem iného udržiavať chodníky upravené a zabezpečiť ich schopnosť, tak ako to má na mysli ust. § 9 ods. 2 zákona o pozemných komunikáciách, pričom podľa lekárskej správy zo dňa 11.12. bolo bodové hodnotenie bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia ohodnotené spolu 502,50 bodmi, čo pri hodnote bodu 15,72€/bod predstavuje sumu 9.471,30 €, pričom v prípade, že túto dohodu do 15 dní nebude ochotná uzavrieť bude si svoje nároky uplatňovať súdnou cestou.

5. Z lekárskej správy z nálezu zo dňa 11.12.2014 (č.l. 44) súd zistil, že B. B. L. traumatológ vyhodnotil bolestné položkou 201d zlomenina oboch členkov vo výške 100 bodov a sťaženie spoločenského uplatnenia položkou 410a obmedzenie hybnosti členku ľahké 60 bodov, 427 trvalé poruchy kĺvneho a lymfatického obehu 75 bodov a položka 431c obrna povrchovej vetvy ihlicového nervu 200 bodov, pričom podľa § 5a pre hnisanie rany a predĺžené hojenie so zhoršením ochrany povrchovej vetvy celkovo zvýšil výslednú sumu o 50%, spolu 502,5 bodov.

6. Z vyjadrenia žalovanej zo dňa 21.1.2016 (č.l.49) súd zistil, že žalobný návrh považuje v plnom rozsahu za nedôvodný a to najmä z dôvodu, že v zmysle všeobecnej zodpovednosti za škodu v zmysle § 420 ods. 1 OZ, musia byť kumulatívne splnené 4 zodpovednostné predpoklady, ktorými sú : porušenie právnej povinnosti, existencia škody, príčinná súvislosť medzi porušením právnej povinnosti a škodou a zavinenie. Má za to, že v danom prípade neboli splnené kumulatívne všetky zákonom stanovené zodpovednostné predpoklady a zároveň žiadali, aby konajúci súd pripustil do konania vedľajšieho účastníka na strane žalovanej Allianz-Slovenská poisťovňa a to na tom základe, že žalovaná má s Allianz – Slovenská poisťovňa a.s. ako poisťovateľom platne uzavretú poisťku – komplexné poistenie podnikateľov č. 511054178, ktorá zahŕňa nasledovné druhy poistenia – poistenie budov, pripoistenie k poisteniu budov a hnutel'ných vecí, poistenie zodpovednosti za škodu, prevádzkovú činnosť od r. 2012 na dobu neurčitú.

7. Z Podania vedľajšieho účastníka zo dňa 15.2.2016 súd zistil, že tento na základe ust. § 93 OSP vstupuje do konania vedeného pod sp.zn. 11C 534/2015, nakoľko žalovaná mala v čase vzniku poistnej udalosti uzavreté poistenie zodpovednosti za škodu poistnou zmluvou č. 511054178 a vzhľadom na vyjadrenie žalovanej, ktorá neuznáva svoju zodpovednosť za vyššie uvedenú škodu na zdraví, ani čo do dôvodu ani čo do výšky, navrhli v celom rozsahu žalobu zamietnuť.

8. Z vyjadrenia žalobkyne zo dňa 17.2.2016 k vyjadreniu žalovanej súd zistil, že táto nesúhlasí s názorom, že v danom prípade nie sú splnené zodpovednostné predpoklady tak, ako ich vyžaduje ust. § 420 ods. 1 OZ. K bodu 1 – porušenie právnej povinnosti či už konaním alebo opomenutím je také konanie škodcu, ktoré je v rozpore medzi tým ako škodca konal a ako konať mal, aby svojim konaním neporušil či už právnym predpisom zmluvu alebo inou právnou skutočnosťou uloženú mu povinnosť. Je to konanie, ktoré je v rozpore s objektívnym právom, pričom môže ísť aj o porušenie všeobecnej preventívnej povinnosti v zmysle ust. § 415 OZ. V danom prípade porušenie právnej povinnosti vidí v tom, že žalovaná ako vlastníčka nehnuteľností si nepočínala tak, aby škoda ani len nevznikla a to tým, že v zimnom období neudržiavala chodníky a nezabezpečila ich schodnosť, čím minimálne porušila ust. § 9a ods. 4 a § 9 ods. 2 zákona o pozemných komunikáciách.

9. K pojmom škoda je potrebné rozumieť akúkoľvek ujmu, ktorá vznikla subjektu súkromného práva. V danom prípade je škodou škoda na zdraví, pri ktorej sa v zmysle § 444 OZ jednorázovo odškodňujú bolesti a sťaženie spoločenského uplatnenia. Podľa jej názoru rozsah škody je daný poškodením zdravia, ktorý je popísaný okrem zdravotnej dokumentácie aj v lekárskej správe zo dňa 11.12.2014, kde sú poškodenia a sťaženie bodovo ohodnotené. K príčinnej súvislosti uviedla, že v danom prípade príčinná súvislosť spočíva v tom, že pokiaľ by si žalovaná splnila svoju povinnosť a zabezpečila schodnosť zľadovatel'ého chodníka nedošlo by k úrazu pošmyknutím a tým ani ku škode. Žalovaná si musí byť vedomá takéhoto následku. K pojmom zavinenie škodcu poukázala na ust. § 420 ods. 1 OZ, v zmysle ktorého je škoda uplatňovaná za sa zavinenie škodcu predpokladá a len na ňom, aby preukázal, že škodu nezavinil a že tejto škode, ktorá vznikla porušením právnej povinnosti nebolo možné zabrániť ani pri vynaložení všetkého úsilia, ktoré je možné od škodcu požadovať. Vzhľadom na vyššie uvedené mala za to, že sú splnené všetky zodpovednostné predpoklady na náhradu škody.

10. Zo zmluvy č. 1/ 2011 o nájme nebytových priestorov uzavretej podľa zákona 116/1999 medzi prenajímateľom M. G. H. a nájomcom Mifis s.r.o., ul. F. XXXX/X súd zistil, že predmetom zmluvy je

prenajímateľ touto zmluvou a za podmienok v nej výslovne dojednaných dáva nájomcovi do prenájmu nebytové priestory nachádzajúce sa na prízemí administratívnej budovy súp. č. 1067 konkrétne sa jedná o 2 miestnosti v celkovej výmere 53,6m². Z Článku VII – Práva a povinnosti zmluvných strán súd zistil, že prenajímateľ sa zaväzuje umožniť nájomcovi užívanie prenajatých nebytových priestorov po celú dobu účinnosti tejto zmluvy v súlade so zmluvou a nájomca si bežnú údržbu prenajatých priestorov ako aj upratovanie prenajatých priestorov zabezpečí na vlastné náklady.

11. Na pojednávaní dňa 14.6.2016 (č.l.77) právny zástupca žalovanej uviedol, že namietajú nedostatok pasívnej legitímácie byť účastníkom konania. Poukázal na skutočnosť, že žalobkyňa v žiadnom zo svojich realizovaných písomných podaní neprekázala miesto, ktoré by svedčilo o tom, že pasívne legitímovanou účastníčkou konania na strane žalovanej má byť žalovaná. Poukázal na ust. § 9 ods. 2 zák. č. 135/1961 Zb. o pozemných komunikáciách. Uviedol, že v zmysle cit. ustanovenia, závady schodnosti chodníkov vzniknuté znečistením poľadovicou alebo snehom sú povinné odstraňovať 4 typy subjektov t.j. správca miestnych komunikácií podľa prvej vety predmetného zákonného ustanovenia, vlastníci, správcovia a užívatelia nehnuteľností podľa druhej vety. Poukázal na skutočnosť, že v rozhodnom období t.j. v decembri 2012 bola predmetná nehnuteľnosť prenajatá 4 nájomcom, pričom väčšinovým nájomcom bola obchodná spoločnosť Mifis s.r.o.. Uviedol, že iba v prípadoch, kedy nie je určený užívateľ, ani správca nehnuteľností, povinný na dodržiavanie príslušných ustanovení je samotný vlastník nehnuteľností. V zmysle ustanovenia druhej vety § 9 ods. 2 cestného zákona, povinný je vlastník, správca alebo užívateľ nehnuteľnosti odstraňovať závady vzniknuté znečistením poľadovicou alebo snehom na chodníkoch, v prípade, ak sú kumulatívne t.z. spoločne splnené zákonom taxatívne stanovené nasledovné podmienky a/ chodník musí byť priľahlý k nehnuteľnosti, čo splnené je, b/ nehnuteľnosť sa nachádza v zastavanom území, čo splnené je, a nehnuteľnosť hraničí s cestou alebo miestnou komunikáciou, čo splnené nie je, pretože nehnuteľnosť vo vlastníctve žalovanej nehraničí s miestnou komunikáciou, ale je odčlenená príľahlým chodníkom, ktorý je vo vlastníctve mesta a z toho vyplýva, že ak niektorá z uvedených podmienok splnená nie je, je povinným subjektom správca miestnych komunikácií, ktorým v danom prípade je mesto Michalovce. Predložil súdu krátkou cestou všeobecne záväzné nariadenie č. 13/1992 Mesta Michalovce o zabezpečení schodnosti a vzhľadnosti miestnych komunikácií a ich súčastí na území mesta Michalovce, kde v článku 1 bod 1 konštatuje, že účelom tohto nariadenia je upraviť s prihliadnutím na mieste pomery rozsah povinností správcu miestnych komunikácií pokiaľ ide o závady schodnosti prechodov pre chodcov na miestnych komunikáciách a na prejazdnych úsekoch ciest cez mesto. Ďalej poukázal na § 4 bod 2 predmetného VZN, kde sa výslovne uvádza – závady schodnosti chodníkov príľahlých nehnuteľností, ktoré hraničia s cestou alebo miestnou komunikáciou sú povinní bez priedňahov odstraňovať správcovia alebo užívatelia nehnuteľností, ak závady vznikli znečistením poľadovicou alebo snehom. S poukazom na vyššie uvedené žiadali žalobný návrh vo vzťahu k žalovanej zamietnuť, nakoľko poukázal na nedostatok pasívnej legitímácie.

12. Zástupkyňa intervenienta uviedla, že trvajú na svojom písomnom vyjadrení a pripájajú sa k vyjadreniu žalovanej na pojednávaní.

13. Z výpovede žalobkyne (č.l. 80anasl.) súd zistil, že úraz sa stal 12.12.2012 o 12:00 hod. presne pri vstupe do budovy pri dverách z vonkajšej strany dverí pri vstupe do budovy, v ktorej sídli poisťovňa Generali, ktorej majiteľkou tejto budovy je pani žalovaná. Uviedla, že vychádzala z vchodu budovy a šmykla sa presne na dlažbe pri týchto dverách, kde bol udupaný sneh. Pokiaľ by bol pozametáný, tak určite by k tomu nedošlo. V tom čase na tomto mieste nebola žiadna rohožka alebo niečo, aby bolo možné na tom si očistiť obuv. Až po jej upozornení zhruba po týždni po tejto udalosti to oznámila majiteľke, ktorá dala pokyn správcovi, aby to zabezpečil, a bola tam uložená nejaká podložka. Je pravdou, že spadla na chodníku, ale v podstate spadla a sadla si na zadok na tento vstup alebo na dlaždice pri vstupe do budovy a nohy mala smerom von na chodník. Uviedla, že túto skutočnosť môžu potvrdiť aj svedkovia N. G., E. K., B. B.. Okrem toho ju videli ešte aj stojaci advokáti z vedľajšej budovy. Ona sa odmietla postaviť, bála sa, lebo jej niečo ruplo v nohe. Volala priamo B. L. a následne ju manžel odviezol do nemocnice, kde ju ošetroval B. O., ktorý po prezretí snímku uviedol, že je potrebná operácia, čo odmietla, ale keď prišiel MUDr. Eľko, tak je povedal, že operácia je nevyhnutná a ešte v ten deň o 17:00 hod. ju operovali. Dostávala injekcie od bolesti, po 3 dňoch ju prepustili do domácej liečby. Asi po 10 dňoch jej vybrali stehy a následne ju manžel vozil pravidelne na kontroly na traumatológiu a niekedy v marci alebo februári r. 2013 nastúpila na rehabilitáciu v areáli nemocnice, ktorá trvala asi 3 týždne. Na otázku, ako má chápať tvrdenie v žalobe, že jej liečba zatiaľ ukončená nebola uviedla,

že od 12.12.2012 neustále je v liečbe u neurológa a ortopéda a podrobila sa infúznej liečbe, bolo jej robené CT na vyšetrenie chrbtice, pretože lekári jej vysvetlili, že problémy s chrbticou sú následkom úrazu nohy v dôsledku toho jej noha pravidelne opúcha. Nikto jej zdravie nevráti. Uviedla, že ak si vyberie súd zdravotnú kartu, tak v tejto zdravotnej karte nemala žiadne záznamy pred úrazom a do súčasnej doby je na liekoch, ktoré užíva denne. Používa Zaracet, Flector, ide o analgetiká. Tieto užíva 5 mesiacov minimálne. Na ďalšiu otázku, akým aktivitám sa nemôže venovať uviedla, že nemôže absolvovať napr. poznávacie zájazdy, pretože má obmedzené chodenie, čiže nevydrží dlho chodiť. Chodila pravidelne na rôznu turistiku, na Morské oko si už v súčasnej dobe nedovolí ísť. Väčšinou rieši všetko tak, že chodí autom. Uviedla, že po úraze jej našli cystu, ktorá sa vytvorila údajne kvôli tomu, že noha nebola pohyblivá. Toto jej zistili zhruba trištvrte roka po úraze. Na otázku intervenienta, či vychádzala predtým ako spadla z budovy alebo odchádzala z budovy, uviedla, že vychádzala z budovy. V tom čase išli za ňou klienti, takže klienti ju dvíhali pri dverách. Na otázku, či pri dverách kde spadla sú nejaké schody uviedla, že tam je taký skok 7-8cm. Na otázku, či tam sedela, až kým neprišiel jej manžel uviedla, že manžel bol v jej kancelárii, takže odmietla, aby ju niekto dvíhal, bála sa lebo nevedela, či je to koleno, či je to chrbtica. Na otázku, kto bol ten klient uviedla, že p. N., ďalej p. G.. Jej manžel bol v tom čase v kancelárii, pretože ju mal počkať, mali ísť na obed. Následne zavolať p. G. manžela, ten prišiel. Manžel pristavil auto k budove, naložil ju. Do úrazu neužívala žiadne lieky. Na otázku, či sa v minulosti liečila žalobkyňa na nejaké zdravotné ťažkosti súvisiace s užívaním lieku Detralex uviedla, že si na to nespomína. Na čo sa určite liečila to je hypermobilita, ale na to sa neliečila pravidelne, zistil jej tú diagnózu až MUDr. Džugan. Na otázku, či ťažkosťami ako bolo zvracanie, trpela od samotnej operácie, žalobkyňa uviedla, že áno a absolvovala kúpeľnú liečbu na pokyn B. L.. Túto liečbu absolvovala na základe poúrazového stavu, bolo to preplácané poisťovňou. V r. 2015 tiež absolvovala kúpeľnú liečbu, ale už ako samoplatca. Na otázku, či po operácii mala nohu zafixovanú v nejakej sadre uviedla, že nohu mala v dlahe, potom nosila nafukovaciu ortézu, najprv korkovú a potom nafukovaciu, aby si nohu chránila. Nosila ju až dokedy išla do kúpeľov, teda do mája 2013. Na otázku, kedy vlastne mohla na túto poranenú nohu riadne dostupovať uviedla, že až niekedy po operácii, po rehabilitácii, niekedy v apríli alebo v máji r. 2013, ale v zime prídu také obdobia, že nemôže vôbec dosťúpiť na nohu, a teda kríva. Uviedla, že čo je najhoršie vôbec, že nemôže nosiť žiadne topánky na opätkoch, pretože pokiaľ má ísť na nejakú konferenciu alebo na nejaké rokovanie, tak to lepšie vyzerá, keď ide v opätkoch, ako bez nich. Ďalej uviedla, že po operácii sa pohybovala pomocou barly, nosila niekedy do februára r. 2013 a po ukončení rehabilitácie nosila francúzsku barlu, ešte aj v kúpeľoch v júni 2013. Na otázku, akú obuv mala obúť v čase úrazu uviedla, že to boli zelené čižmy na strednom opätku s protišmykovou podrážkou. Na otázku právneho zástupcu žalovanej, či bola uzavretá nájomná zmluva o prenájme týchto priestorov spoločnosťou Generali uviedla, že áno, ale v nájomnej zmluve nemali uloženú povinnosť udržiavať priestory. Na ďalšiu otázku, kto figuroval ako nájomca v tejto nájomnej zmluve uviedla, že je to spoločnosť Mifis s.r.o., ktorá je finančným agentom poisťovne Generali. Na otázku, či keď vchádzala do budovy boli tieto schody pred vstupom do budovy v takom stave ako uvádza, uviedla, že áno. Následne pracovníčky kontaktovali p. H., účtovníčku žalovanej, ide o jej švagrinú, avšak ona nedvíhala telefón, čo bolo v jej prípade časté. Na otázku zástupcu žalovanej, či urobila nejaké kroky alebo opatrenia k odvráteniu škody v zmysle § 417 OZ uviedla, že dala pokyn svojim pracovníčkam, aby to vybavili, avšak jej povedali, že p. H. to nedvíha a následne manžel telefonoval s p. H. K., bratom žalovanej, ktorý je správcom budovy, aby prišli vyčistiť chodník. Uviedla, že nevie, čo mala urobiť, či mala zobrať metlu a zametať a ako dôkaz môže doložiť, že majitelia budovy neudržiavali spoločné priestory, čo bolo aj dôvod, že pobočka odišla z tejto budovy. Na otázku, či si pamätá, aké boli poveternostné podmienky uviedla, že myslí, že deň predtým nasnežilo. Na otázku zástupcu žalobkyne, kto bol priamym svedkom tohto pádu uviedla, že to bol p. K. a p. G., pričom p. G. bol za ňou, za jej chrbtom a p. K. bol pred vchodom budovy a fajčil, kvôli tomu, že v budove je zákaz fajčenia. M. K. je pracovníkom Exekútorského úradu p. A.. On stál asi 2 alebo 3 metre od miesta kde spadla, ešte pred budovou z ktorej vychádzala.

14. Z výpovede svedka E. K. (č.l.112) súd zistil, že nie je v žiadnom príbuzenskom vzťahu s účastníkmi konania. Oslovil ho právny zástupca žalobkyne, aby prišiel svedčiť ohľadom toho, že žalobkyňa sa stal úraz. Bolo to vo vedľajšej budove. Uviedol, že si spomína, že to bolo niekedy po obede medzi 11-12hodinou, fajčil pred budovou a videl ako trčia z dverí vedľajšej budovy nohy, pretože na tejto vedľajšej budove sa otvárali dvere smerom vonku, takže videl len nohy a videl, teraz si nespomína, či manžela žalobkyne alebo p. G., ako jej pomáhali. Na otázku, ako vedel o koho ide uviedol, že potom išiel pozrieť čo sa stalo. Urobil asi len 2 kroky a videl, že ide o žalobkyňu. Na otázku, či vedel z akého dôvodu sa to stalo uviedol, že to určite kvôli tomu, že bol sneh, pretože nikdy pred touto budovou bývalej Devín banky nebol odpratávaný sneh. Určite to bolo kvôli tomu. uviedol, že on osobne odpratával sneh

pred budovou Kpt. Nálepku 8, čiže vedľajšou budovou a preto si všimol, že pred touto ďalšou budovou nikdy tento sneh odprataný nebol. Na otázku, či videl kde došlo k pádu uviedol, že to nevidel. Ak by tento pád bol na chodníku, tak by to videl aj on. Bolo by to na jeho úrovni, keďže stál na chodníku, ale videl len vlastne otvorené dvere, konkrétne pád nevidel. Žalobkyňa sa nachádzala vo dverách, bola zadnou časťou tela na prahu. Uviedol, že je tam schodík. Na otázku, či sa tam niekedy nachádzala nejaká guma pred dverami, uviedol, že ako pôsobí vo vedľajšej budove, nikdy tam predtým nič také na tomto mieste sa nenachádzalo. Nebola tam žiadna gumová, ani iná podložka. Na otázku, či vedel, čo sa potom dialo uviedol, že nie, že on len vyfajčil cigaretu. Videl, že tam bol aj manžel žalobkyne p. B.. Nepovažoval nejakú za potrebné podieľať sa ďalej na pomoci. Na otázku právneho zástupcu žalovanej, či preberal svedok detaily svedeckej výpovede s právnym zástupcom žalobkyne uviedol, že nie, jemu to bolo len oznámené. Na otázku zástupcu žalovanej, či si detailnej všimol technický stav vedľajšej budovy uviedol, že si to nevšimol, ale keďže dlhé roky pôsobila zanedbane a často sa aj stávalo, že ľad z tejto budovy poškodil autá, tak si to všimol. Na otázku, či videl pán, keďže v tejto budove sa otvárajú doprava, svedok uviedol, že áno. Na otázku, či nemôže svedok vylúčiť, že žalobkyňa sa potkla o prah uviedol, že to vylúčiť nemôže. Na otázku, či to nemôže vylúčiť, že spadla žalobkyňa na chodníku pred budovou uviedol, že keby mal na túto otázku odpovedať, musí sa vrátiť k predchádzajúcej otázke, a pokiaľ by sa potkla o prah, tak by spadla hlavou dopredu. On uviedol, že len počul, že niečo spadlo a tým, že sa tie dvere otvárajú smerom von z budovy, tak videl len nohy žalobkyne. Pán nevidel. Na otázku, za aký okamih sa tam išiel pozrieť uviedol, že to bol vlastne hneď, lebo to je od miesta kde stál, miesto pádu asi 8-10 metrov. Pamätal si len p. B., pretože je to výrazný typ, každý si ho zapamätá. Nepamätal si, či tam bolo viac osôb. Nie sú v príbuzenskom vzťahu, tykajú si, možno 10-15 rokov sa poznajú, je to bývalý policajt, kriminalista, preto sa pozná s každým. Na otázku intervenienta, či si pamätá, aké bolo počasie uviedol, že bol sneh, nikto im to teda nepovedal, aby si to zapamätal, ale sneh bol na chodníku. Na otázku, či snežilo uviedol, že asi nie, lebo keby snežilo, tak určite by tento sneh odpratával. Na otázku, kedy došlo k tejto udalosti uviedol, že to bolo pred Vianocami 2012 a pamätá si to presne, preto z toho dôvodu, že s odstupom času sa pýtal p. B., že čo je so žalobkyňou, lebo ju dlho nevidel. Keď mu povedal, že má zlomenú nohu, tak si tieto udalosti spojil a preto si to pamätá. Na otázku zástupcu žalovanej, či si spomína, či žalobkyňa sedela na tom prahu alebo na tom schodíku, uviedol, že takto detailne si to nepamätá. Povedal, že nevie či je tam prah alebo je to bezprahové. Na otázku, či tam bol sneh uviedol, že nevie, lebo tam bola žalobkyňa, čiže to nevidel. Na ďalšiu otázku zástupcu žalovanej, že tým pádom nevie uviesť v akom technickom stave bol tento schodík uviedol, že nie. Jedno, čo vie je, že chodník pred budovou, sneh z chodníka pred budovou nebol odprataný. Vedel to preto, lebo pred budovou bývalej Devín banky nikdy nebol odpratávaný sneh. Na otázku o aké dvere sa jednalo, či boli sklenené, uviedol, že áno, mali niekoľko častí vyplnených sklom.

15. Z výpovede svedka Mikuláša Maskala (č.l. 118) súd zistil, že je manželom žalobkyne. Čo sa týka konkrétne tej udalosti, tak si spomínal na to, že určite to bolo 12.12. po 12-tej hodine, pretože je to taká zvláštna zhoda okolností, išiel vtedy po manželku, mali ísť spolu na obed. Uviedol, že pokiaľ ide o túto konkrétnu budovu, táto sa nikdy neudržiavala a to od časti kde končila budova bývalého Robstav Exekútorského úradu JUDr. Blaška. Prišiel do kancelárie, boli tam nejaké klienti a náhle počul nejaký krik a prišiel tam p. G. a zavolať ho, že žena spadla. Myslel si, že sa len šmykla, ale keď sa jej spýtal či má bolesti, tak uviedla, že si udrela členok. Pokiaľ má popísať vstup do budovy, tak vstupné dvere už boli vonkajšie dvere z budovy sa otvárali smerom von z budovy po pravej strane alebo na pravú stranu. Ona sedela na chodníku zadkom ku schodíku. Snažil sa ju zdvihnúť, ale nemohol okolo nej prejsť lebo dvere boli otvorené dokorán. M. G. stál po ľavej strane manželke, snažil sa ju zdvihnúť, ale ona povedala, aby ju nedvíhali, lebo má bolesti. Išiel následne po auto a nejaký ďalší klient mu pomáhal naložiť manželku do auta. Na otázku, či videl osobne pád uviedol, že osobne nevidel, lebo bol v kancelárii. V kancelárii len opisoval ako ju našiel keď tam prišiel. Na otázku, či mu potom hovorila ako sa to stalo uviedol, že áno, že sa šmykla na schodíku, ktorý je vysoký asi 8cm. Schodík sa nachádza pred vstupom do budovy. Nevedel uviesť, či sa posunula, našiel ju tak ako uviedol. Na otázku, či do tejto budovy chodil uviedol, že aj niekoľkokrát denne. Na otázku, či sa tam nachádzala nejaká gumová podložka, na tom schodíku uviedol, že tam nebolo nič, len udupaný sneh a až neskôr tam dali nejakú podložku. Na otázku, či vie uviesť, čo mala manželka obuté uviedol, že áno, dodnes ich má, boli to zelené čižmy, mali asi 4cm opätok. Na otázku, či si pamätá, že či v ten deň snežilo uviedol, že spomína si na to, že snežilo, lebo keď išiel k manželke do úradu, tak musel pustiť na aute stierače, aby si odhrnul sneh z auta. Netvrdil, že to bolo nejaké mohutné sneženie, ale takisto si spomínal, že už keď sadali do auta, že odvezie manželku do nemocnice, tiež musel spustiť stierače, aby odhrnul sneh z auta. Na otázku, či si všimol, či bol odprataný sneh z chodníka a zo schodíka, svedok uviedol, že nie, nikdy

sneh odprataný nebol. Na otázku, aby popísal, či tento pomyselný schodík je zapustený do budovy alebo vystupuje z budovy uviedol, že vystupuje z budovy asi 8cm, najprv je asi 30 cm dlažba plná a ten schodík je obložený dlažbou a potom pokračuje 15cm asi, potom sú tam vstupné dvere. Na otázku, či niekoho z kompetentných na niečo upozorňovali uviedol, že áno, niekoľkokrát hovorili mladému K. aj starému, že s tým treba niečo robiť, že napr. A. si vie posoliť pred budovou chodník a oni to nemôžu urobiť. Na ďalšiu otázku, či teda necítil potrebu v deň keď došlo k úrazu na to upozorniť nejaké konkrétne osoby uviedol, že nie, veď predsa deň alebo dva predtým na to upozornil. Je zaujímavé, že následne po tomto úraze, asi 2 týždne už bola namontovaná gumová podložka aj pred vchodom do budovy, aj pred ambulanciou MUDr. Dudu. Na otázku, či žalobkyňa po prevezení do nemocnice bola hneď ošetrovaná, ako ju tam svedok dovezol, uviedol, že keď prišli, zaklopal na dvere ošetrovne, vyšla sestrička, predtým sa ľudia odstúpili, povedala, aby chvíľu počkali a si po pol minúte vošli do ošetrovne. Vošiel s ňou, pomáhal lekárovi žalobkyňu vyložiť na stôl a potom ho lekár požiadal, aby odišiel z ošetrovne. A následne po vyšetrení zavolali a povedali, že musí byť hospitalizovaná v nemocnici. Na otázku, či necítil potrebu písomne urgovať žalovanú na nápravu, keďže nebola žiadna odozva z telefonátov uviedol, že nevie, prečo, urobil to telefonicky, nevie či mal ju zobrať, či mal on zobrať lopatu. Na otázku, či nebola schopná žalobkyňa sama sa dvihnúť po pádu uviedol, že určite nebola schopná sama sa dvihnúť. Na otázku, či vie povedať z akého dôvodu to riešil s tými osobami, ktoré uviedol vo svojej výpovedi, svedok uviedol, že sa to riešilo najčastejšie s týmito dvoma osobami, pokiaľ ide o spúšťanie kúrenia a podobných vecí alebo záležitostí týkajúcich sa budovy. On tam chodil len za manželkou, iný vzťah k tejto budove nemal.

16. Z výpovede svedka Václava Záhorčáka (č.l.126) súd zistil, že pamätá si, že udalosť sa stala pred Vianocami r. 2012, keďže podnikal v tom čase v oblasti autoškoly a mal poistené autá v spoločnosti GGenerali, takže pred Vianocami išiel riešiť tieto záležitosti do poisťovne. Jazdu ukončil okolo 11:30 hod., takže ešte okolo 12tej tam chcel stihnúť, aby to vybavil. Následne spoločne vychádzali si žalobkyňou z budovy, ako džentlmen ju postil pred sebou, takže išiel tesne za ňou a ako stisla kľučku na vchodových dverách dobových, tak potom spadla. Ešte sa jej potom pýtal, či sa jej niečo nestalo a išiel do kancelárie za jej manželom a povedal mu, že manželka ti spadla. Uviedol, že pred budovou, kde sa vchádza je schodík, potom sú dvere a už aj v budove sa vytvárajú tzv. namrzľáky keďže každý si tam udupával sneh z ulice, takže akonáhle otvorila žalobkyňa hneď aj tam spadla. Spadla tak, že keď otvorila dvere, tak aj tam hneď spadla, čiže nohy mala smerom na ulicu. Na otázku, či po páde zostala ležať, uviedol, že zostala sedieť. Zadná časť jej tela zostala v budove, čiže bola pred dverami do budovy, teda ostatnú časť tela, teda nohy mala vonku z budovy. Na otázku, či tam bola v tom čase umiestnená nejaká protišmyková podložka uviedol, že nie, boli tam len tie námrazy. Na otázku, či tam ostal aj potom po páde uviedol, že nie, ako to oznámil manželovi, tak odišiel. Na otázku, či bol niekedy ešte potom v tejto budove uviedol, že to bolo asi rok po úraze. Na otázku zástupcu žalovanej, či je pravda, že keď vchádzal do tejto budovy snežilo, svedok uviedol, že áno. Aj keď išiel z budovy, tak už bolo nasnežené na aute. Na otázku, či si pamätá, či prah na týchto dverách bol vyvýšený alebo nie, svedok uviedol, že keďže ide o železné dvere, tak ten prah vyvýšený nejaký nebol, išlo o nízky prah, dá sa povedať, že tie namrzľáky ho prakticky prevyšovali. Išlo teda o udupaný, namrznutý sneh. Na otázku, či bol oslovený predtým ako prišiel vypovedať na súd žalobkyňou, uviedol, že nie, že nemá čo klamať, on vlastne bezprostredne asi 1m za ňou šiel, čiže tento pád aj priamo videl. Na otázku, či porozumel poučeniu o krivej výpovedi, keďže z hydrometeorologického ústavu predložila žalovaná správu z ktorej je zrejmé, že v uvedený deň 12.12.2012 snežilo a začalo snežiť poobede o 17.40 a snežilo do 22.30 svedok uviedol, že to nevie, ale trvá na svojej svedeckej výpovedi, že keď vchádzal do budovy, tak padali chumáče snehu a keď potom sadol do auta, tak na aute na skle sa nachádzal sneh. Na otázku, či tento pád mohol s pôsobiť vyvýšený prah, že sa žalobkyňa o neho potkla uviedol, že nie, boli tam vlastne len tie namrzľáky. Keď aj on vchádzal vtedy do budovy, tak musel dávať pozor, lebo to bolo klzké. Na otázku, kto otváral dvere uviedol, že žalobkyňa išla prvá, čiže ona ich otvárala. Na otázku intervenienta, aby sa vyjadril k tomu, že keď žalobkyňa otvorila dvere, v akej polohe bola keď spadla uviedol, dá sa povedať, že vystúpila, tak vlastne mala nohy smerom von z budovy, ale ešte stále bola na schodíku keď otvárala tieto dvere a spadla. Na otázku, či po páde boli dvere otvorené, svedok uviedol, že boli otvorené, lebo aj keď vychádzal z budovy tak, musel prekračovať žalobkyňu. Trval na tom, že boli otvorené. Na otázku, či miesto pádu žalobkyne bolo odfotené uviedol, že on to nefotil a potom odchádzal a nevie o tom, že by to niekto bol fotil. Na otázku, či sa s manželom žalobkyne dohodol, že odíde, že nezavolá prvú pomoc, uviedol, že sa pýtal žalobkyne, či potrebuje pomoc, ona povedala, že nie, potom privolal manžela a odišiel preč. Zákonnú povinnosť si splnil.

17. Z výpovede svedka B. K. (č.l. 75) súd zistil, že žalovaná je krstnou matkou jeho manželky. Pozná osobne aj žalobkyňu. Na otázku, či pomáhal pri zimnej údržbe dňa 12.12.2012 svedkovi H. uviedol, že áno, začali o 7:30 hod. pred iným objektom a k tejto budove sa presunuli okolo 8 hodiny. Pred budovou pozametali a posypali soľou, aby zamedzili ďalšiemu zasneženiu. Údržba trvala asi 10-15 minút. Uviedol, že bolo asi 1cm snehu. Na otázku, či údržba zahŕňala aj schodík vedúci do tejto budovy uviedol, že samozrejme, nenechajú predsa, keď pozametali celý chodník bez údržby aj tento schodík. Na otázku, či sa potom zdržiaval v tejto budove uviedol, že nie, že bol u svokrovcov. Na otázku, či podniká uviedol, že áno, podniká, má svoju s.r.o.-čku. To jej jedno, či je živnostníkom alebo má s.r.o.-čku. Na otázku, či pravidelne chodili pomáhať svedkovi K. H. uviedol, že áno, že on bol u svokrovcov, keď niečo sa stalo, tak mu zavolať. Na otázku odkiaľ pozná žalobkyňu uviedol, že videl ju v priestoroch budovy, kde mala prenajaté priestory. So žalobkyňou sa stretol neskôr v rámci toho, že robil kozmetické služby konkrétne v tej budove a nešlo o zákazníčku, ale známu. Na otázku, ako dlho bol v decembri 2012 uviedol, že od piatka večera od 8-ej týždeň, nasledujúci týždeň do nedele, čiže to bolo viac ako týždeň. Na otázku žalobkyne, či si pamätá, kedy sa zoznámili, svedok uviedol, že nie.

18. Žalobkyňa uviedla, že to bolo presne v jeseni 2015, vtedy sa prvýkrát stretli, keďže vykonával svedok kozmetické služby, stále ju niekto k nemu odporúčal s tým, že sa vtedy prvýkrát stretli a nikdy ho predtým v tejto budove nestretla. Úraz sa jej stal v r. 2012. Išlo jej len o to, či si pamätá tento deň 12.12.2012.

19. Svedok k vyjadreniu žalobkyne uviedol, že tento deň si pamätá preto, že o tomto úraze sa rozprávali so švagrom a so svojou manželkou. Dlho sa o tom rozprávali, že to nemôže byť možné, keď ten chodník upratali.

20. Žalobkyňa k tomu uviedla, že je prekvapená, že hovorili o jej úraze, pričom v r. 2015, keď ho navštívila, vtedy sa jej ťažko chodilo, keďže pôsobil, mal tam priestory na poschodí a rozprávali sa, že sa jej stal úraz, tak sa tváril, akoby o tom nevedel.

21. Z výpovede Ing. Anny Eštokovej (č.l.179) súd zistil, že je neterou žalovanej p. H.. Uviedla, že vie, že ide o spor, kde žalobkyňa tvrdí, že spadla vo vchode budovy, ktorá je vo vlastníctve žalovanej. Na otázku, či má informácie o tom, že dňa 12.12.2012 bola vykonaná zimná údržba pred budovou uviedla, že má vedomosti, pretože pokiaľ išlo o taký problém, tak sa vykonáva zimná údržba. V uvedený deň bola vykonaná, aj keď nebolo veľa snehu. Videla to zo záznamovej knihy. Na otázku, kto bol poverený vykonávať zimnú údržbu uviedla, že to bol p. H. B. a starší. Na ďalšiu otázku právneho zástupcu žalovanej, či je niekto poverený zo strany žalovanej alebo či ona sama vykonala kontrolu vykonávania tejto zimnej údržby uviedla, že to väčšinou vykonávala ona, ak je to oznámené zo strany p. H., tak ide to skontrolovať. Podľa záznamu 12.12.2012 vykonával túto kontrolu okolo 10:30 hod.. Na otázku, keď uviedla, že sa viedla záznamová kniha, čo sa do nej uvádzalo uviedla, že zaznamenal sa čas, miesto, teda tá konkrétna adresa, čiže K. P. XX, čo bolo zistené a podpis a nápravné opatrenie. Táto kniha je vedená od 1.11.2011 a týka sa konkrétne objektu budovy kpt. Nálepku 1067. Na otázku, či môže prečítať z tejto záznamovej knihy, čo bolo zapísané 12.12.2012 uviedla, že 12.12.2012 miesto Devín banka, tak nazývali túto budovu, predmet je chodník, výsledok snehový poprašok, nápravné opatrenia očistené plus posypaná soľ a podpis. Na otázku, či vie uviesť, kto mal ešte v tejto budove v tom období prenajaté priestory uviedla, že okrem žalobkyne tam bol ešte MUDr. Duda cievny chirurg, potom E. K., M. M. a ešte tam mal prenajaté priestory aj manžel žalobkyne. Opravila, že nemali ich prenajaté, len ich užívali. Išlo o užívanie bez zmluvy. Na otázku či žalobkyňa alebo niekto z nájomníkov v priebehu dňa 12.12.2012 kontaktoval uviedla, že nie, že nekontaktovala ju žalobkyňa. Na otázku, či počas trvania nájomného vzťahu medzi žalovanou a spoločnosťou Mifis boli zo strany nájomcu nejaké písomné výtky ohľadom budovy uviedla, že áno, že neustále sa tam riešila dodávka teplej vody a ďalšie nedostatky v týchto priestoroch. Stále sa to operatívne riešilo. Bolo bežné, že tieto nedostatky spoločnosť Mifis reklamovala písomne. Na otázku, či boli predmetom týchto výtok aj nedostatky v zimnej údržbe uviedla, že v rámci týchto písomných výtok zimná údržba nebola riešená alebo namietaná, pokiaľ si dobre pamätá. Na otázku právneho zástupcu žalobkyne, kto viedol túto záznamovú knihu, uviedla, že na základe pracovných poznámok alebo nejakého pomocného zošita, ktorý si viedli správcovia budovy, ona z tohto zošita to potom prepisovala do záznamovej knihy a to aj z dôvodu, že boli viaceré upozornenia od mestskej polície, aby mali takéto svoje záznamy. Na otázku, či tieto záznamy vykonávali denne uviedla, že niekedy aj denne, keďže v prípade, že keď vykonali túto zimnú údržbu, tak cestou z práce to jej priniesli na pracovisko. Na otázku, či ona osobne 12.12.2012 vykonala kontrolu údržby a na základe čoho to majú usudzovať uviedla, že na základe toho, že v ten deň riešili s p. B. nejakú udalosť, preto si to pamätá.

Na otázku, či z pracovnej náplne jej vyplýva aj kontrolná činnosť uviedla, že priamo z pracovnej náplne nie, ale z poverenia p. H.. Na otázku, či konkrétne zo záznamu 12.12.2012 je zrejmé kedy vykonala kontrolu, pretože z toho nie je možné zistiť, kedy vykonala kontrolu, svedkyňa uviedla, že o 8:00hod. bol vyčistený chodník, o 10:30 hod. tam bola a zistila, že to bolo vyčistené.

22. Z vyjadrenia právneho zástupcu žalobkyne zo dňa 3.2.2017 (č.l.133-136) súd zistil, že vo vzťahu k porušeniu právnej povinnosti žalobkyňa poukazuje na ust. § 415 OZ. Predmetné ustanovenie zakotvuje tzv. všeobecnú prevenčnú povinnosť, ktorá sa vzťahuje na každého. Obchodná spoločnosť Mifis s.r.o. uzavrela dňa 28.1.2012 ako nájomca so žalovanou ako prenajímateľkou zmluvu o nájme nebytového priestoru. Predmetom zmluvy bol výlučne nájom nebytových priestorov a to 2 miestností o celkovej výmere 53,6m². V čase uzavretia zmluvy všetky nehnuteľnosti patrili do výlučného vlastníctva žalovanej. Je pravdou, že v súlade s článkom VII bod 2 ods. 2.5 citovanej zmluvy bolo dojednané, že nájomca si zabezpečí bežnú údržbu prenajatých priestorov. V tejto súvislosti však žalobkyňa poukazuje na to, že pod pojmom prenajaté priestory je potrebné rozumieť výlučne predmet zmluvy uvedený v článku II citovanej zmluvy č. 1/2011 a teda výlučne 2 miestnosti nachádzajúce sa na prízemí administratívnej budovy. Z právnej teórie podľa názoru žalobkyne je zrejmé, že na základe nájomnej zmluvy v zmysle zák.č. 116/1990 Zb. dochádza k prevodu užívacieho práva po dobu trvania danej zmluvy z vlastníka predmetu nájmu t.j. prenajímateľa na nájomcu, ktorý vystupuje v čase trvania danej nájomnej zmluvy ako oprávnený užívateľ. Prístup k predmetnému nájmu bol realizovaný cez vstupné dvere do administratívnej budovy č. 1067, pred ktorým sa nachádza podesta resp. schodík, na ktorom došlo k pošmyknutiu a k pádu žalobkyne. Tento schod predstavuje v súlade s ust. § 120 ods. 1 OZ súčasť hlavnej veci, a to administratívnej budovy. Podľa názoru žalobkyne je prenajímateľ povinný vykonať všetky úkony nevyhnutné k tomu, aby nájomca mohol predmet nájmu riadne užívať. Žalovaná si podľa názoru žalobkyne túto povinnosť nespĺnila, nakoľko nezabezpečila bezpečný vstup a východ z administratívnej budovy. V čase, keď došlo k pádu žalobkyne nebol schod tvoriaci súčasť danej administratívnej budovy riadne vyčistený od udupaného snehu a námrazy a zároveň žalovaná nevykonala ani preventívne opatrenia, ktorými by znížila možnosť pošmyknutia, napr. umiestnením gumových rohoží, ako je to u iných budov obvyklé. Uviedla, že ak by došlo k pádu žalobkyne na chodníku, bezprostredne priľahlom k administratívnej budove č. 1067, došlo by k porušeniu právnej povinnosti žalovanej, a to povinnosti zakotvanej v ust. § 9 ods. 2 zák. č. 135/2961 Zb. o pozemných komunikáciách, v zmysle ktorého závery schodnosti chodníkov priľahlých k nehnuteľnosti, ktorá sa nachádza v súvisle zastavanom území a hraničí s cestou alebo miestnou komunikáciou sú povinní bez priesťahov odstraňovať vlastníci, správcovia alebo užívateľ nehnuteľnosti, pokiaľ tieto závady vznikli znečistením, poľadovicou alebo snehom. Bolo by takéto porušenie považované za porušenie právnej povinnosti žalovanej ako vtedajšej vlastníčky nehnuteľnosti a bola by daná zodpovednosť žalovanej za škodu a to v súlade s ust. § 9a ods. 4 zákona o pozemných komunikáciách. Žalobkyňa nesúhlasila s výkladom, ktorý vo vzťahu k ust. § 9 ods. 2 zákona o pozemných komunikáciách predložil na pojednávaní konanom dňa 14.6.2016 zástupca žalovanej o tom, že nie sú kumulatívne splnené zákonom taxatívne stanovené podmienky, nakoľko nehnuteľnosť – administratívna budova nehraničí podľa názoru žalovanej s cestou alebo s miestnou komunikáciou. Uviedla, že nehnuteľnosť t.j. administratívnu budovu č. 1067 je podľa jej názoru potrebné považovať za nehnuteľnosť hraničiacu s cestou alebo miestnou komunikáciou, nakoľko medzi touto nehnuteľnosťou a cestou resp. miestnou komunikáciou sa nenachádza žiadna ďalšia nehnuteľnosť, výlučne chodník. Vo vzťahu k všeobecne záväznému nariadeniu (VZN) č. 13 zo dňa 4.12.1992 uviedla, že predmetné VZN je v súčasnosti už neplatné, čo vyplýva aj z kategorizácie predmetného VZN na stránke mesta Michalovce, kde sa nachádza v sekcii archív už neplatných VZN.

23. Vo vzťahu ku škode žalobkyňa poukázala na to, že škodou sa rozumie ujma, ktorá je vyčísliteľná v peniazoch. V predmetnom súdnom konaní si žalobkyňa uplatňuje nárok na náhradu bolestného a náhradu sťaženia spoločenského uplatnenia, pričom na preukázanie tohto nároku predložila rozsiahlu zdravotnú dokumentáciu, ktorá tvorí prílohu žaloby žalobkyne zo dňa 11.12.2015 a ktorá sa nachádza na č.l. 9 – 46 súdneho spisu. Z lekárskej správy – nálezu zo dňa 11.12.2014 vyplýva hodnotenie bolestného a hodnotenie sťaženia spoločenského uplatnenia žalobkyne z dôvodu úrazu, ktorý utrpela pádom dňa 12.12.2012 a dôvodu následných liečebných procedúr. Vo vzťahu k príčinnej súvislosti medzi porušením právnej povinnosti žalovanej a vznikom škody poukazuje žalobkyňa na to, že v prípade, ak by žalovaná riadne plnila prevenčnú povinnosť, ktorá jej vyplýva z vyššie citovaného ustanovenia § 415 OZ, teda ak by zabezpečila očistenie snehu a námrazy zo schodu tvoriaceho súčasť predmetnej stavby, a ak by tento opatrla protišmykovou podložkou alebo inak zabezpečila protišmykovo z povrchu, a ak by zabezpečila aj vyčistenie chodníka od snehu a námrazy, nedošlo by k pádu žalobkyne, či už na schode podeste

alebo na chodníku, pričom žalobkyňa zotrvala na tom, že k jej pádu došlo na danom schode – podeste. Z uvedených dôvodov je podľa jej názoru zrejma priama príčinná súvislosť medzi porušením právnej povinnosti žalovanej vo forme neodpratania snehu a námrazy na schode a škode, ktorá žalobkyňi vznikla vo forme bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia.

24. Vo vzťahu k zavineniu žalobkyňa poukázala na ust. § 420 ods. 1 OZ, ktorý zakotvuje subjektívnu zodpovednosť za škodu, ku ktorej sa vyžaduje zavinenie a to či už úmyselné alebo nedbanlivostné. Poukázala pritom na to, že pri posudzovaní zavinenia sa v zmysle ustálenej súdnej praxe a právnej teórie analogicky aplikujú ust. § 15 a 16 zák. č. 300/2005 Z.z. Trestného zákona, kde sa rozlišuje úmysel priamy, úmysel nepriamy a nedbanlivosť vedomá a nevedomá. V súlade so všetkými uvedenými skutočnosťami má za to, že v danom prípade došlo ku kumulatívne splneniu všetkých zákonom požadovaných podmienok odôvodňujúcich resp. vyvolávajúcich zodpovednosť žalovanej za škodu, ktorá vo forme bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia vznikla žalobkyňi.

25. Žalobkyňa ďalej konštatovala, že je pravdou, že zo správy o počasí vydanéj SHMÚ dňa 18.2.2015, ktorá sa nachádza na č.l. 43 súdneho spisu vyplýva, že sneženie sa v lokalite mesta Michalovce vyskytovalo od 0:00 hod. do 8:20 hod. a následne od 17.40 hod. do 22:30 hod., pričom však žalobkyňa považovala za potrebné poukázať na skutočnosť, že mesto Michalovce má rozlohu cca 52,81 km² a teda táto správa pojednáva výlučne o lokalite a nie o jednotlivých oblastiach, a teda ani táto správa podľa názoru žalobkyne nevyučuje, aby včase pádu žalobkyne v čase okolo 12:00 hod. nemohlo na mieste pádu žalobkyne snežiť, ako to vyplýva z výpovedí svedkov na pojednávaní dňa 29.11.2016.

26. Z vyjadrenia právneho zástupcu žalovanej zo dňa 16.3.2017 na č.l. 151 súd zistil, že podľa ich názoru do súčasnej doby nebol ustálený skutkový stav veci, t.j. kde konkrétne došlo ku vzniku škodovej udalosti a to na najmä z dôvodu rozporuplných vyjadrení samotnej žalobkyne, ako aj ňou predvolaných a vypočutých svedkov. Vzhľadom k tomu majú za to, že nie je vhodné vyjadrovať sa k právnym otázkam, pokiaľ nebude ustálený skutkový stav veci t.j. konkretizovanie miesta vzniku škodovej udalosti.

27. Z výpovede svedka JUDr. Martina Kostreja (č.l.163a nasl.) súd zistil, že nie je v žiadnom príbuzenskom vzťahu s účastníkmi konania. Pozná obe strany sporu. Žalobkyňu z toho dôvodu, že tam mali v rovnakej budove prenajaté priestory. Išlo o budovu, ktorej vlastníčkou bola v tom čase žalovaná, teda pozná aj žalovanú. Vedel o tom, že žalobkyňa utrpela nejaký úraz. Na otázku v ktorom období mal prenajaté priestory v uvedenej budove uviedol, že to bolo od r. 2011 niekedy do novembra 2014, kedy nájom ukončil. Na otázku odkiaľ mu je známa skutočnosť, že žalobkyňa mala úraz uviedol, že sa to dozvedel od manžela žalobkyne, že mala úraz pred Vianocami, išlo tuší o zlomenú nohu. V podstate to bola známa skutočnosť, pretože tam všetci nájomcovia boli vlastne pokope, takže to vedeli. Uviedol, že žalobkyňa mala priestory prenajaté na prízemí a on mal hneď nad ňou na poschodí. Na otázku, či vie kedy bol úraz žalobkyne, uviedol, že to bolo asi v r. 2012. Na otázku, či si spomína ako bola zabezpečená údržba tohto vchodu uviedol, že si spomína, pretože pokiaľ ide o vstup do budovy bol tam aký schodík, na ktorom bola na dlažba a na tej sa veľmi šmykalo, takže sám si musel dávať veľký pozor, aby tam nespadol. Na otázku, či si spomína, že bola zabezpečená údržba v tejto budove uviedol, že údržba nebola zabezpečená. Spomína si na to, že keď sa stal tento úraz žalobkyňi, hneď asi týždeň na to tam bola umiestnená gumová rohož. Na otázku, či v zimnom období, okrem obdobia keď sa stal úraz, bola inak zabezpečená údržba uviedol, že nebola. Myslel tým pred úrazom. Rovnako nebola zabezpečená ani údržba chodníka. Na otázku, či niekedy on osobne namietal, že sa tam šmyka uviedol, že spomínal to mladému H. alebo jeho otcovi. Pamätá si, že niekoľkokrát v zimných mesiacoch vchádzal do budovy tak, že sa musel prichytiť kľučky a dávať si pozor práve na ten 40cm pás, na ktorom bola šmyklavá dlažba, aby mohol vstúpiť do budovy. Na otázku, prečo nekomunikoval so žalovanou uviedol, že mladý H. s otcom mali na starosti budovu a osobne tam žalovanú nikdy v tejto budove nevidel. Na otázku právneho zástupcu žalovanej, kde v čase keď bol nájomcom v nájomnom vzťahu so žalovanou parkoval auto uviedol, že buď to bolo pred budovou alebo oproti cez cestu. Na otázku kde parkoval v zimných mesiacoch, keď bolo viac nasnežené uviedol, že sa to stalo za jeho nájmu asi 2 alebo 3x. je pravdou, že vtedy sa vytvorila prekážka, možno vo výške 20-30cm a vtedy parkoval pred Billou. Na otázku, či vie uviesť v čom mala spočívať starostlivosť o budovu mladšieho H. a jeho otca uviedol, že on nehovoril, že mali zabezpečovať starostlivosť o budovu, len hovoril, že tam boli denno-denne, žalovanú tam nikdy nevidel, len keď boli vykonávané nejaké rekonštrukčné práce. So žalovanou jednal osobne, len pokiaľ išlo o jeho nájomný vzťah. Na otázku, či vie uviesť, v čom spočívala ich starostlivosť uviedol, že podľa jeho vedomostí zapínali kotol keď bola zima, tak to spomínal p. H.. Na otázku intervenienta, či vie uviesť

kedy sa dozvedel o úraze žalobkyne uviedol, že to bolo deň alebo dva po úraze, keď stretol manžela žalobkyne a on mu to povedal, a hovoril mu to ešte aj p. K., s ktorým ráno stále pili kávu, tak si to pamätá z toho dôvodu.

28. Z výpovede svedka Karola Čepeláka (č.l.168 a nasl.), súd zistil, že je synovcom žalovanej a jeho otec je jej bratom. Je tam zamestnaný ako administratívny pracovník a riadi sa pokynmi žalovanej, hlavne išlo o zimnú údržbu chodníkov a spustenie kúrenia v budove, takisto aj odomykanie kontajnera. Zimnú údržbu zabezpečoval na pokyn, ale aj svojvoľne sám s otcom. Na otázku, či vie, čo je predmetom konania uviedol, že je to náhrada škody, spomína si na to, pretože k nemu hodí švager pred Vianocami a aj spoločne s ním zabezpečovali údržbu. Na otázku, či vie uviesť v čom spočívala táto údržba uviedol, že začínal v ranných hodinách, bolo to okolo 8:00 hod. ráno s tým, že sa pozametal sneh, poprípade sa vykonal nejaký posyp, ktorý by bol účinný aj v čase ak by sa to roztopilo. Na otázku, či zabezpečuje aj údržbu ďalších budov uviedol, že áno, vlastne od 7:30 hod. pozametal zadnú časť budovy, dvor Domu zdravia, tak sa presunuli k tejto budove. Ich prácu kontrolovala p. L., ktorá vedie aj knihu údržby. Na otázku, či v deň úrazu bol kontaktovaný žalobkyňou alebo manželom žalobkyne, aby prišli odhrať sneh uviedol, že on nie. V tom čase tam prebiehali rekonštrukčné práce, išlo o elektroinštalačné práce. Na otázku právneho zástupcu žalobkyne, či v deň keď sa stal úraz bola zabezpečená riadne zimná údržba od chodníka a vstupu do budovy uviedol, že áno, trvá na tom. Na otázku, či mu neboli vytkané problémy vlastníkom vedľajšej budovy uviedol, že jemu určite nie. Na otázku zástupcu žalobkyne, či v súvislosti pokiaľ ide o údržbu budovy bolo poškodené motorové vozidlo pádom ľadu zo strechy udáva, že áno, myslí, že to bolo auto p. A., išlo o modrú B.. Na otázku, či si presne pamätá, že 12.12.2012 bol u nich švager B. K. uviedol, že áno, lebo skôr, už 2 alebo 3 týždne pred Vianocami. Na otázku, po nahliadnutí fotodokumentácie, či rohož, ktorá sa nachádza pred vstupom do budovy a je odfotená alebo je na fotografii, bola tam umiestnená aj dňa 12.12.2012 uviedol, asi nie, nepamätá si, skôr že nie.

29. Žalobkyňa k výpovedi svedka uviedla, že nehovorí pravdu, nakoľko viackrát písomne informovala a stále aj telefonovala, aj jej manžel, ale svedok zásadne telefóny nebral. Pokiaľ spomínal nejaký kontajner, tak ten nemali v budove až do r. 2014. Rovnako uviedla, že mala sms-ku od p. A., ktorý ju kontaktoval, aby povedala, aby bola zabezpečená bezpečnosť jeho klientov pokiaľ ide o chodník, napr. keď zaparkovali autom pred budovou exekútorského úradu. Na základe toho sa dozvedela, že spadol ľad zo strechy tejto budovy na nejaké auto.

30. Svedok uviedol, že on dvíha telefón stále a riadi sa len pokynmi svojho nadriadeného.

31. Z výpovede svedka Q. B. (č.l. 173 a nasl.) súd zistil, že dňa 12.12.2012 vykonával elektroinštalačné práce v budove Kpt.Nálepku, ktorej vlastníčkou je žalovaná. V daný deň prišiel do práce asi o 9:00 hod., v ten deň bol uprataný sneh, a bolo tam minimum snehu. Na otázku, či na vstupe do budovy bola kašovitá vrstva snehu uviedol, že nie. Poukázal na to, že väčšinou končí práce okolo 17:00 hod., nevie, kedy skončil v ten deň. Ten deň si pamätá preto, že 12.12. dostal informáciu, že žalobkyňa si zlomila nohu, čo bolo 14.12. uviesť nevedel. Na otázku právneho zástupcu žalobkyne, či si spomína od koho dostal tú informáciu uviedol, že si presne nespomína na tú osobu, lebo buď to bolo od nejakého pracovníka poisťovne alebo možno aj konkrétne manžela žalobkyne, pretože väčšinou komunikoval s manželom žalobkyne alebo nejakým pánom z poisťovne. Na otázku právneho zástupcu žalovanej, či on osobne niekedy riešil problémy so vstupom do tejto budovy v zime v období r. 2012 - 2014, keď tam vykonával rekonštrukčné práce uviedol, že vie, že nevie, či to bolo v r. 2012, riešil problémy s odpratávaním snehu kvôli zaparkovaniu áut, keďže nahrnutý sneh bol na mieste, kde mali parkovať autá. Nevedel uviesť v ktorom období to bolo.

32. Z vyjadrenia intervenienta zo dňa 30.10.2017 (č.l.200) súd zistil, že na základe výsledkov doposiaľ vykonaného dokazovania má intervenient za to, že v konaní doposiaľ neboli preukázané všetky zákonné predpoklady zodpovednosti za škodu na základe ktorých by bola preukázaná zodpovednosť žalovanej za škodu vzniknutú žalobkyňi. Uviedli, že v ústavnej liečbe bola žalobkyňa v čase od 12.12.2012 do 14.12.2012. Práceschopnosť trvala od 12.12.2012 do 22.10.2013 a následne bola realizovaná extrakcia. Ako začiatok liečenia je uvedený deň 12.12.2012 a ukončenie liečby je datované ku dňu 22.10.2013, kedy bola žalobkyňi ukončená PN. Vychádzajúc z ustanovenia § 8 ods. 4 zák.č. 437/2004 Z.z. v zmysle ktorého lekárske posudky sa vydávajú len čo zdravotný stav poškodeného možno považovať za ustálený, tak doba vystavenia posudku o bolestnom tomto nezodpovedá a preto nárok v čase jeho uplatnenia predmetnou žalobou bol premlčaný, nakoľko nebol uplatnený v lehote stanovenej § 106

OZ. Ďalej poukázala, že o škode spočívajúcej v bolestnom a sťažení spoločenského uplatnenia sa poškodený dozvie v dobe, keď možno objektívne vykonať bodové hodnotenie bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia a od tohto okamihu plynie premlčacia doba. Lekársky posudok sa vydáva len čo zdravotný stav poškodeného možno považovať za ustálený. Ak ide o sťaženie spoločenského uplatnenia spravidla až po uplynutí 1 roka od poškodenia na zdraví. Pokiaľ k tomuto dátumu bolo možné hodnotiť bolestné resp. sťaženie spoločenského uplatnenia, tak potom je irelevantnou skutočnosť, že žalobkyňa si nechala vystaviť posudok o bolestnom až 11.12.2014. Pokiaľ sa týka nároku na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia intervenient rozporuje hodnotenie trvalého následku pod položkou 431c ako obrana povrchovej vetvy ihlicového nervu v rozsahu 200 bodov vzhľadom na to, že hodnotenie a priznanie tohto trvalého následku nie je lekárske správy preukázané tak, ako to vyplýva zo stanoviska revízneho lekára, ktorý vykonal posúdenie správnosti žalobkyňou predloženého hodnotenia bolestného a hodnotenia spoločenského uplatnenia, ktorý v prílohe priložili. Za nesprávne považujú i lekárom vykonané podľa § 5a pre hnisanie rany a predĺžené hojenie so zhoršením obrny, celkovo zvyšuje výslednú sumu o 50%, pretože B. L. neuviedol číslo právneho predpisu, ktorého ustanovuje § 5a, mal na mysli a v zmysle ktorého zvýšenie vykonal tak, ako už vyššie uviedli.

33. Z vyjadrenia žalovanej zo dňa 27.11.2017(č.l. 210) súd zistil, že v plnom rozsahu sa stotožňujú s právnym názorom intervenienta uvádzaným v jeho vyjadrení. Rovnako zastávali názor, že na základe výsledkov doteraz vykonaného dokazovania nebolo preukázané kumulatívne splnenie všetkých zákonom stanovených zodpovednostných predpokladov podľa § 420 ods. 1 OZ. Rovnako sa stotožnili s názorom intervenienta, že nárok žalobkyne v čase jeho uplatnenia podanou žalobou bol premlčaný a nebol uplatnený v lehote podľa § 106 OZ.

34. Na pojednávaní dňa 5.12.2017 právny zástupca žalovanej uviedol, že žalobu považujú v celom rozsahu za bezdôvodnú a žiadajú, aby ju súd v plnom rozsahu zamietol. Zastávajú názor, že na základe výsledkov dokazovania pred súdom prvej inštancie nebolo preukázané porušenie právnej povinnosti zo strany žalovanej. Do súčasnej doby nebol ustálený skutkový stav veci, t.j. kde konkrétne došlo k vzniku škodovej udalosti a to najmä z dôvodov rozporuplných vyjadrení samotnej žalobkyne, ako aj ňou predvolaných a vypočutých svedkov. Poukázal na to, že vychádzajúc z prezentovaného výkladu zastáva názor, že zmluvná povinnosť, ktorá je definovaná v článku VII bod 2.5 Zmluvy č. 1/2011 z ktorého vyplýva : nájomca si bežnú údržbu prenajatých priestorov ako aj upratovanie prenajatých priestorov zabezpečí na vlastné náklady, je nutné subsumovať aj na spoločné časti a spoločné zariadenia administratívnej budovy súp.č.1067 a už s poukazom na realizovaný právny výklad tiež vzniesol námietku nedostatku pasívnej legitímácie byť účastníčkou konania, nakoľko táto povinnosť prináležala obchodnej spoločnosti Mifis s.r.o. tak, ako je to deklarované v obsahu článku VII bod 2.5. Zmluvy č. 1/2011. AK by súd napriek jej argumentácii dospel k záveru, že došlo k vzniku škody a za túto škodu zodpovedá žalovaná, poukázal na to, že vznášajú námietku premlčania vo vzťahu k nároku, ktorý vyplýva z predloženého lekárskeho posudku o bolestnom, nakoľko zastávajú názor, že tento návrh bol v plnom rozsahu premlčaný. Uviedol, že majú za to, že je na mieste aj spoluzodpovednosť poškodeného a na daný prípad je nutné aplikovať § 441 OZ, ktorý pojednáva o zavinení poškodeného, nakoľko v danom prípade takisto žalobkyňa bola povinná realizovať prevenčnú povinnosť, ktorá vyplýva jednak z ust. § 415 OZ ako aj z ust. § 417 OZ, z ktorého vyplýva, že komu škoda hrozí, je povinný na jej odvrátenie zakročiť spôsobom primeraným okolnostiam ohrozenia. Ide o ustanovenie, ktoré má charakter špeciálnej prevencie.

35. Zástupkyňa intervenienta uviedla, že v celom rozsahu trvajú na svojom písomnom vyjadrení a pokiaľ ide o ustálenie zdravotného stavu žalobkyne, pokiaľ sa týka prednesu právneho zástupcu žalobkyne, že k tomuto ustáleniu došlo tak, ako to tvrdí intervenient, resp. ako to vyplýva z predloženého posudku revízneho lekára intervenienta, nakoľko žalobkyňa bola PN, teda u žalobkyne bola aj druhá práceneschopnosť, tak ako to vyplýva z predloženého posudku je zrejmé, že v tomto období si poškodená pri tej druhej práceneschopnosti v období od 4.4.2014 do 8.9.2014 riešila okrem trpnutia palca ľavej nohy hlavne bolestivý chrbtový sval. Ďalej poukázala na to, že revízny lekár poukázal, že PN trvala 157 dní, čo značne prekračuje obvyklé trvanie dočasnej PN po odstránení osteosyntetického materiálu. Poukázala aj na tú skutočnosť, že pokiaľ sa týka hodnotenia samotného bolestného položkou 201d vo výške 100 bodov, táto intervenientom spochybňovaná nie je, len pokiaľ sa týka premlčania. Čo sa týka sťaženia spoločenského uplatnenia, rovnako trvali na námietkach vznesených v písomnom stanovisku, pričom namietali hodnotenie položky č. 431c, ktorá v zmysle predložených lekárskeho správ nie je objektívne preukázaná a rovnako namietali vykonané zvýšenie, ktoré je v rozpore s ust. § 5a.

36. Právny zástupca žalobkyne uviedol, že je toho názoru, že nemožno analogicky použiť zákon o vlastníctve bytov na porovnanie stavu v ktorom bola obchodná spoločnosť Mifis, nakoľko práva a povinnosti v zmysle zákona o vlastníctve bytov sú odvodené od vlastníctva bytu a spoluvlastníctva spoločných častí, kdežto u nájomného vzťahu podľa zákona o nájme a podnájme nebytových priestorov takýto vzťah založený nie je a je výlučne vecou zmluvných dojednaní. Rozsah povinností tak prenajímateľa ako nájomcu pokiaľ nie sú upravené v zákone alebo zmluvou sú upravené inak. Uviedol, že prenajaté nebytové priestory sú presne špecifikované v zmluve o nájme a medzi týmito prenajatými nebytovými priestormi nie sú schodisko, spoločná chodba a ďalšie veci. Toto bolo výlučne povinnosťou prenajímateľa. Pokiaľ sa týka otázky povinnosti vlastníka budovy v ktorej sa nebytové priestory nachádzajú, je toho názoru, že zákon č. 116/1990 Zb. o nájme a podnájme nebytových priestorov takúto povinnosť starať sa o riadne užívanie prenajatých nebytových priestorov alebo spoločných priestorov, ktoré sú užívané nájomcom, je povinnosťou prenajímateľa, teda vlastníka týchto nebytových priestorov. Z týchto dôvodov má za to, že žalovaná je pasívne legitimovaná, nakoľko ako vlastníčka budovy a prenajímateľka nezabezpečila riadne udržiavanie priestorov, ktoré boli určené na užívanie spolu s predmetom nájmu.

37. Z vyjadrenia právneho zástupcu žalobkyne zo dňa 19.1.2018 (č.l.226) súd zistil, že čo sa týka vyjadrenia žalovanej, ktorá namietala nepreukázanie kumulatívneho splnenia 4 zodpovednostných predpokladov pre vznik nároku na náhradu škody (č.l.49), že v tejto námietke bolo zo strany žalobkyne prostredníctvom pôvodného právneho zástupcu JUDr. Kolesára zaujaté písomné stanovisko zo dňa 17.2.2016, pričom k tomuto sa opätovne vyjadrila žalobkyňa aj prostredníctvom právneho zástupcu JUDr. Kizivata dňa 3.2.2017, na ktorom plnom rozsahu zotrváva. Čo sa týka porušenia právnych povinností zo strany žalovanej, je žalobkyňa toho názoru, že ak by bolo v konaní preukázané, že ku vzniku škody pošmyknutím žalobkyne došlo na príľahlom chodníku k administratívnej budove patriacej do výlučného vlastníctva žalovanej, žalovaná porušila právnu povinnosť ustanovenú v § 9 ods. 2 zák. č. 135/1961 Zb. o pozemných komunikáciách. Ak by bolo v konaní preukázané, že ku vzniku škody pošmyknutím žalobkyne došlo na schodíku, ktorý tvorí integrovanú súčasť nehnuteľnosti vo vlastníctve žalovanej, došlo aj k porušeniu právnej povinnosti danej žalovanej ako prenajímateľovi podľa ust. § 664 OZ. Obdobne žalovaná porušila aj zákonnú povinnosť danú špeciálnou právnou úpravou pre nájom nebytových priestorov a to ust. § 5 ods. 1 zák. č. 116/1990 Zb.. Rovnako podľa názoru žalobkyne je zřejmé, a v konaní výpoveďami svedkov preukázané, že žalovaná nezabezpečila riadne splnenie tejto zákonom stanovenej povinnosti. Čo sa týka posúdenia skutkového stavu, na základe vykonaného dokazovania žalobkyňa uviedla, že je vecou, ktorá patrí kompetencie súdu a žalobkyňa je toho názoru, že v konaní bolo výpoveďami svedkov preukázané jednak porušenie povinnosti zo strany žalovanej zabezpečovať riadnu údržbu vstupu do budovy, v ktorej sa nebytové priestory nachádzajú, ako aj riadnu údržbu príľahlého chodníka k budove vo vlastníctve žalovanej, ako aj skutočnosti kde a za akých okolností došlo k pošmyknutiu žalobkyne. Poukázal na to, že základná právna úprava lex generalis vo vzťahu k nájomnej zmluve je upravená ust. §663 a nasl. OZ. Žalobkyňa je toho názoru, že základná právna úprava nájomnej zmluvy je daná v ust. §§ 663 až 684 OZ, ktorá sa vzťahuje, ak osobitný právny predpis neustanovuje inak, aj na nájomný vzťah vyplývajúci z nájomnej zmluvy uzavretej medzi účastníkmi. Poukázal na špeciálny právny predpis zákon č. 116/1990 Zb.. Ďalej poukázal aj na komentár k zákonu o vlastníctve bytov a nebytových priestorov Q. R. S. a Q. O., ktorý bol uverejnený v poradcovi č. 10/2014 ako súčasť publikovaného zákona č. 182/1993 Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov. Z uvedeného komentára podľa názoru žalobkyne je zřejmé, že zák. č. 182/1993 Z.z. je síce možno použiť ako analógiu na riešenie vzťahov aj iných budov, ktoré nespĺňajú podmienku bytového domu, avšak stále iba vo vzťahu k vlastníkom nebytových priestorov, nie nájomcov za podmienky, že takéto budovy majú spoločné časti, spoločné zariadenia, spoločný pozemok pre všetkých vlastníkov a títo majú minimálne určitý spoluvlastnícky podiel na spoločných častiach, spoločných zariadeniach a pozemku. Z toho dôvodu podľa názoru žalobkyne nevyplýva nedostatok pasívnej legitimácie na strane žalovanej a naopak, keďže žalovaná v tom čase bola výlučnou vlastníčkou predmetnej nehnuteľnosti nie je možné vzťahy medzi žalovanou ako výlučnou vlastníčkou predmetných nehnuteľností analogicky riešiť vo vzťahu k nájomcom v zmysle ust. zák. č. 182/1993 Z.z.. Poukázal tiež na znenie Zmluvy č. 1/2011 zo dňa 28.1.2012, ktorá sa nachádza na č.l. 71 – 76 súdneho spisu. Poukázal na tú skutočnosť, že žalovaná si bola vedomá, že má povinnosť zabezpečovať zjazdnosť vstupu do budovy (vstupné schodište – príľahlý chodník), ako aj ďalšie povinnosti, čoho dôkazom je to, že uzavrela s intervenientom poisťovňu zmluvu na poistenie takejto zodpovednosti na základe ktorej došlo aj vstup intervenienta do tohto súdneho konania na strane žalovanej. Vo vzťahu k prevenčnej povinnosti žalobkyňa dáva do pozornosti súdu

prvej inštancie rozhodnutie NS ČR sp.zn. 25Cdo 1184/2006 zo dňa 18.10.2006 z ktorého je zrejmé, že prevenčnej povinnosti žalovanej, ktorá má ako vlastníka nehnuteľnosti budovy zákonom stanovenú povinnosť, a to tak vyplývajúcu z ust. § 9 ods. 2 zák.č. 135/1961 Zb. ako aj zákonom stanovenú povinnosť vyplývajúcu z ust. § 664 OZ a ust. § 5 ods. 1 zák. č. 116/1990 Zb. udržiavať na svoje náklady prenajatý nebytový priestor v stave spôsobilom na dohovore v užívaní alebo obvyklé užívanie nemôže predchádzať prevenčná povinnosť žalobkyne, ktorej povinnosti nevyplývajú priamo zo zákona. Z uvedených dôvodov má žalobkyňa za to, že žalovaná je pasívne legitimovaná.

38. Z predloženého súkromného znaleckého posudku č. 110/2018 MUDr. Juliána Tkáča súd z bodu 1 zistil, že k ustáleniu zdravotného stavu žalobkyne v súvislosti s úrazom, ktorý utrpela 12.12.2012 s ohľadom na vzniknuté komplikácie došlo začiatkom leta 2015. Súd ďalej zistil, že bodové hodnotenie bolestného znalec stanovil na výšku 185 bodov a bodové hodnotenie sťaženia spoločenského uplatnenia na výšku 364 bodov. Vo vzťahu k odborným stanoviskám B. G. posudkového lekára zo dňa 18.5.2017 sa znalec vyjadril záverom, ako odpoveďou na otázky č. 1 až 4 čím boli vyvrátené tvrdenia uvedené v odbornom stanovisku B. G..

39. Z oznámenia ku konaniu intervenienta zo dňa 19.12.2018 súd zistil, že žalobkyňou predložený znalecký posudok č. 110/2018 vyhotovený B. E. O. nemožno považovať v zmysle platnej právnej úpravy zák. č. 160/2015 CSP za súkromný znalecký posudok v zmysle ust. § 209 cit. zákona a preto žiadali, aby súd v konaní naň neprihliadal resp. aby tento vyhodnotil len ako listinný dôkaz rovnakej dôkaznej sily, ako dôkaz predložený v konaní žalovanou, a to odborné stanovisko posudkového lekára B. G..

40. Z vyjadrenia žalovanej zo dňa 17.1.2019 súd zistil, že znalecký posudok predložený žalobkyňou sú nútení hodnotiť ako posudok bez akejkoľvek dôkaznej sily, nedisponujúci právnu silou a právne irelevantný s poukazom na ust. § 209 CSP.

41. Zo stanoviska právneho zástupcu žalobkyne zo dňa 11.2.2019 súd zistil, že vo vzťahu k návrhu intervenienta, aby súd predložený súkromný znalecký posudok, ktorý nemožno považovať v zmysle platnej právnej úpravy za súkromný znalecký posudok, a je potrebné v konaní neprihliadať resp. vyhodnotiť ho len ako listinný dôkaz rovnakej dôkaznej sily, ako dôkaz predložený v konaní žalovanou, a to odborné stanovisko odborného lekára B. G., žalobkyňa považovala za potrebné uviesť, že podľa jej názoru žiaden dôkaz predložený v sporovom konaní pred súdom podľa súčasnej právnej úpravy nemá žiadnu zákonom predpísanú silu a prisudzovať predloženým dôkazom dôkaznú silu na účely do konkrétneho konania je vecou súdu. Poukázal na ust. §§ 187, 191 CSP. Čo sa týka namietania znaleckého posudku žalovanou ako aj intervenientom, keďže sa jednalo o formálnu vadu, táto bola riadne zo strany znalca odstránená, a teda znalecký posudok vyhotovený znalcom MUDr. Tkáčom má všetky náležitosti súkromného znaleckého posudku.

42. Zo znaleckého posudku znalca MUDr. Ľuboša Tomovčíka, PhD. (č.l. 561) z odboru zdravotníctva, farmácie, odvetvie chirurgia a úrazová chirurgia č. 13/2020 (č.l.561-586) súd zistil, že na otázku, aby určil kedy došlo k ustáleniu zdravotného stavu žalobkyne uviedol, že poranenie povrchovej vetvy ľavého ihlicového nervu v oblasti členkového kĺbu však prvýkrát objektívne bolo potvrdené EMG vyšetrením až dňa 24.7.2013. Vzhľadom k tomu možno uviesť, že bolestné žalobkyne za zranenia, ktoré utrpela dňa 12.12.2012 bolo možné prvýkrát hodnotiť podľa ust. § 8 ods. 4 zák.č. 437/2004 Z.z. dňa 24.7.2013. K ukončeniu liečby u žalobkyne teda došlo dňa 22.10.2013. Na otázku č. 2, aby určil bolestné za zranenia, ktoré utrpela poškodená dňa 12.12.2012 súdu, určil bodové hodnotenie celkovo 265 bodov a to položky 203d, 232b a 239, pričom k ustáleniu zdravotného stavu pre účely hodnotenia bolestného na položku 239 stanovil deň 30.5.2014 a dátum ustálenia zdravotného stavu pre účely hodnotenia bolestného za položky 203d a 232b stanovil na deň 24.7.2013. Na otázku č. 3, aby určil, či v príčinnej súvislosti s poškodením zdravia pri označenom úraze, ktorý žalobkyňa utrpela, došlo k trvalým následkom na zdraví u žalobkyne, a ak áno, tak nech určí k akým uviedol, že pri úraze dňa 12.12.2012 došlo k nasledujúcim trvalým následkom a to ľahké obmedzenie pohybu ľavého členkového kĺbu, plošné jazvy v oblasti ľavého členkového kĺbu po operáciách a ich komplikáciách na ploche 6,5cm, obrna povrchovej vetvy ľavého ihlicového nervu v oblasti ľavého členkového kĺbu, chronické púrazové opuchy v oblasti ľavého členkového kĺbu a nohy. Čo sa týka hodnotenia sťaženia spoločenského uplatnenia, tak tento určil v celkovom počtom bodov 320, kde zahrnul položky 410a spolu 90 bodov, 432a 30 bodov a 431c 200 bodov, pričom k ustáleniu zdravotného stavu žalobkyne pre účely hodnotenia sťaženia spoločenského uplatnenia došlo dňa 4.12.2014.

43. Z vyjadrenia právneho zástupcu žalobkyne zo dňa 28.2.2020 k znaleckému posudku znalca B. O. súd zistil, že žalobkyňa považuje znalecký posudok č. 13/2020 za presvedčivý a správny, ktorý má všetky náležitosti a navrhla, aby tento znalecký posudok bol v konaní predsedom prvej inštancie použitý ako dôkaz preukazujúci dôvodnosť uplatňovaného nároku žalobkyne. Považuje za potrebné uviesť, že v konaní si žalobkyňa uplatnila nárok z titulu bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia, kde navrhla, aby žalovaná bola zaviazaná zaplatiť sumu 9.471,30 €. S ohľadom na závery znaleckého posudku znalca MUDr. TOMČOVČIKA je toho názoru, že znalec dospel k záveru, že z titulu bolestného má žalobkyňa voči žalovanej nárok na zaplatenie 265 bodov x 15,72€ t.j. 4.165,80 € a z titulu sťaženia spoločenského uplatnenia má nárok na zaplatenie sumy 5.030,40 € t.j. 320 bodov x 15,72€. To je celkom nárok na 9.196,20 € a z toho dôvodu zobrala žalobu v časti o sumu 275,10 € späť a žiadala v tejto časti konanie zastaviť, pričom si uplatňovala aj úrok z omeškania s poukazom na ust. § 101 OZ a § 110 ods. 3 OZ vzťahujúci sa k premlčaniu nároku na úrok z omeškania si žalobkyňa uplatňuje nárok na úrok z omeškania od 2.3.2017 do zaplatenia.

44. Z vyjadrenia intervenienta zo dňa 27.2.2020 (č.l. 602 a nasl.), súd zistil, že znalec MUDr. Tomčovčík na otázku, kedy došlo k ustáleniu zdravotného stavu poškodenej pre účely hodnotenia bolestného t.j. kedy bolo možné po prvýkrát hodnotiť bolestné v zmysle § 8 ods. 4 zák.č. 437/2004 Z.z. uviedol, že k ustáleniu zdravotného stavu pre hodnotenie bolestného došlo dňa 24.7.2013 t.j. vtedy, keď boli u žalobkyne zistené a ustálené všetky jej zranenia, pričom keďže v bezprostrednej súvislosti so zlomeninami v oblasti ľavého členkového kĺbu došlo aj k poraneniu povrchovej vetvy ľavého ihlicového nervu, ktoré bolo prvýkrát objektívne potvrdené EMG vyšetrením dňa 24.7.2013 bolo možné bolestné hodnotiť k uvedenému dátumu a vzhľadom na uvedený záver trvala na dôvodne vznesenej námietke premlčania v zmysle § 106 OZ žalobkyňou uplatňovaného nároku titulom bolestného a v tejto časti žiadala žalobu zamietnuť. Poukázala aj na rozhodnutie NS sp.zn. MCdo 37/2000 zo dňa 28.6.2001, ktoré je podľa jej názoru možno na daný prípad aplikovať. Z tohto právneho názoru vychádza aj súdna prax o čom svedčia mnohé rozhodnutia, z ktorých uviedla napr. rozhodnutie KS Prešov 4Co 223/2004, sp.zn. 7Co 97/2013, sp.zn. 4Co 133/2013, KS B.Bystrica sp.zn. 13Co 270/2005, KS Košice sp.zn. 5Co 509/2006, 4Co 12/2008, 11Co 48/2009. Keďže zo znaleckého posudku MUDr. Tomčovčíka je zrejmé, že stav žalobkyne po úraze zo dňa 12.12.2012 bol pre hodnotenie bolestného ustálený dňa 24.7.2013, lehota na uplatnenie nároku titulom bolestného márne uplynula 24.7.2015. Pokiaľ si žalobkyňa tento svoj nárok uplatnila žalobou doručenu súdu dňa 11.12.2015 urobila tak po márnom uplynutí lehoty na uplatnenie práva a preto dovoľávajúc sa dôvodne vznesenej námietky premlčania, žiadali žalobu v tejto časti zamietnuť.

45. Z vyjadrenia žalovanej zo dňa 1.4.2020 (č.l. 609) súd zistil, že po oboznámení sa so znaleckým posudkom v plnom rozsahu zotrvávajú na nimi prezentovaných písomných ak ako aj ústnych prednesoch. Vzhľadom na obsah nového znaleckého posudku, a najmä na vyjadrenie znalca vo veci ustálenia zdravotného stavu pre hodnotenie bolestného žalovaná opätovne oznámila, že nárok žalobkyne v čase jeho uplatnenia podanou žalobou považujú za premlčaný, nakoľko nebol uplatnený v lehote v zmysle § 106 OZ.

46. Z oznámenia intervenienta zo dňa 30.4.2020 (č.l. 618) k vyjadreniu žalobkyne k znaleckému posudku B. T. O. zo dňa 28.2.2020 súd zistil, že intervenient trvá na vznesenej námietke premlčania nároku titulom bolestného, nakoľko ustálenie zdravotného stavu žalobkyne pre hodnotenie bolestného položky 203d, 232b došlo dňa 24.7.2013. bolestné za operačný výkon zo dňa 7.4.2014 hodnotené položkou 239 v rozsahu 45 bodov t.j. za novú operáciu bolo podľa záverov znalca možné po prvýkrát hodnotiť k 30.5.2014. Vzhľadom k tomu, že odškodnenie za bolestné za túto položku doposiaľ nebolo predmetom konania, došlo k márnemu uplynutiu lehoty na uplatnenie nároku za túto položku dňa 30.5.2016 a tak aj v tejto časti vznášajú námietku premlčania a žiadajú žalobu zamietnuť. Čo sa týka sťaženia spoločenského uplatnenia uviedli, že položka 432a plošné jazvy po operáciách a komplikáciách na ľavom členku bola hodnotenou položkou, v rozsahu 30 bodov, ktorá vzhľadom na žalobkyňou vymedzený predmet konania doposiaľ nebola predmetom konania. K otázke ustálenia zdravotného stavu žalobkyne pre hodnotenie sťaženia spoločenského uplatnenia t.j. vrátane hodnotenia položky 432a znalec uviedol, že k ustáleniu zdravotného stavu žalobkyne pre účely hodnotenia sťaženia spoločenského uplatnenia došlo dňa 4.12.2014, pričom premlčacia lehota na uplatnenie náhrady márne uplynula 4.12.2016. S poukazom na vyššie uvedené vzniesla námietku premlčania v zmysle ust. § 106 OZ v časti uplatňovanej náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia v rozsahu odškodnenia

na 260 bodov žiadala žalobu zamietnuť. Čo sa týka úrokov z omeškania uviedla, že keďže nárok na zaplatenie úrokov z omeškania bol v konaní uplatnený až podaním doručeným súdu dňa 2.3.2020, bol tento uplatnený po márnom uplynutí lehoty na uplatnenie tohto práva, preto dôvodne vznášajú námietku premlčania nároku žalobkyne na zaplatenie úrokov z omeškania. Majú za to, že tento nemôže byť priznaný v súdnom konaní a preto žiadali žalobu i v tejto časti v celom rozsahu zamietnuť. Na podporu tvrdenia poukázala príkladom na rozhodnutie NS SR sp.zn. 1Cdo 157/2009 ako aj rozhodnutie KS Košice sp.zn. 9Co 287/2015, ktorým bol v časti úrokov z omeškania zmenený rozsudok OS Michalovce sp.zn. 6C 247/2013.

XX. Z vyjadrenia právneho zástupcu žalobkyne k stanovisku intervenienta zo dňa 27.2.2020 k znaleckému posudku a k samotnému oznámeniu intervenienta vo veci zo dňa 30.4.2020 zo dňa 8.7.2020 na č.l. 622 súd zistil, že k tvrdeniu intervenienta obsiahnutému vo vyjadrení k znaleckému posudku, že pokiaľ ide o vedomosť o zodpovednej osobe, súdna prax vychádza z toho, že zákon v tomto smere nepredpokladá nespochybniteľnú istotu o určení osoby zodpovednej za vznik škody. S takýmto názorom žalobkyňa nesúhlasí a je toho názoru, že nárok si možno uplatniť dôvodne iba voči osobe u ktorej je nespochybniteľné, že za škodu zodpovedá. Výklad, aký si osvojil intervenient by pre žalobkyňu znamenal v prípade uplatňovania nároku voči osobe, ktorá následne v rámci vykonaného dokazovania sa preukáže, že za škodu nezodpovedá, zbytočne zaťažovanie poškodeného ešte trovami konania, ktoré by vznikli v prípade, ak by si uplatnila nárok voči osobe, u ktorej sa v rámci dokazovania preukáže, že za škodu nezodpovedá. Vo vzťahu k vznesenej námietke premlčania, čo sa týka bolestného uviedol, že túto otázku ponecháva na zváženie súdu, či sa v danom prípade na strane intervenienta nejedná o námietku, ktorú je možné posúdiť ako námietku vznesenú s rozpore s dobrými mravmi a vo vzťahu k hodnoteniu sťaženia spoločenského uplatnenia podľa názoru žalobkyne intervenient de facto nemá výhrady k znaleckému posudku č. 13/2020 vypracovaného znalcom MUDr. Lubošom Tomčovčíkom, PhD.. Čo sa týka písomného oznámenia intervenienta zo dňa 30.4.2020 poukázal na to, že tento de facto súhlasí so závermi znaleckého posudku č. 13/2020, tento považuje za presvedčivý a správny a majúci všetky náležitosti znaleckého posudku a navrhol, aby bol v predmetnom súdnom konaní použitý ako dôkaz o uplatnených nárokoch žalobkyne. Zároveň navrhol intervenient, aby súd prvej inštancie nepriznal žalobkyňi nárok na náhradu bolestného za 45 bodov za ďalší operačný výkon zo dňa 7.4.2014, ktorý bolo možné podľa názoru znalca prvýkrát hodnotiť dňa 30.5.2014 z dôvodu, že táto položka doteraz nebola predmetom súdneho konania na náhradu škody a sťaženia spoločenského uplatnenia z titulu bolestného, za položku 239 si žalobkyňa uplatnila po uplynutí premlčacej lehoty až podaním zo dňa 28.2.2020. K tomu žalobkyňa uviedla, že takáto položka sa objavila v znaleckom posudku č. 13/2020, avšak žalobkyňa je toho názoru, že nie je podstatné za akú položku si žalobkyňa uplatnila bolestné, dôležité je, že si bolestné súvisiace s úrazom, ktorý žalobkyňa utrpela dňa 12.12.2012 za ktorý podľa názoru žalobkyne zodpovedá žalovaná, uplatnila a z toho dôvodu s takýmto názorom intervenienta nesúhlasí. K sťaženiu spoločenského uplatnenia intervenient namietal, že položka 432a bola ustálená až v znaleckom posudku č. 13/2020 a žalobkyňa si z toho dôvodu nárok doposiaľ neuplatňovala, zároveň že znalec uznal uplatňovaný nárok len u položiek 410a 43c v rozsahu 260 bodov, pričom sa objavila nová položka 432a plošné jazvy, ktorá nebola predmetom konania a preto navrhol intervenient uplatňovaný nárok nad 265 bodov zamietnuť. K tomu uviedla, že v predmetnom súdnom konaní si uplatnila nárok na bolestné a sťaženie spoločenského uplatnenia a nie je v silách žalobkyne posudzovať správnosť vyčíslených položiek a z toho dôvodu názor intervenienta, že sa jedná o nové položky, ktoré si žalobkyňa v rámci pôvodne podaného návrhu neuplatňovala, žalobkyňa nepovažuje za správne. Rovnako sa nestotožňuje s právnym názorom intervenienta v otázke vzniku nároku, že tento nemožno priznať, ak nebol uplatnený pri podaní žaloby, nakoľko nedochádza k vzniku nového záväzkoprávneho vzťahu a teda, že povinnosť platiť úroky z omeškania so splnením dlhu nevzniká za každý deň omeškania. S týmto názorom intervenienta žalobkyňa nesúhlasí a považuje za potrebné uviesť, že úrok z omeškania je možné vyčíslit' tak, ako to tvrdí intervenient jednorázovo až po rozhodnutí súdu o priznaní výšky náhrady škody z titulu bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia. Právo na zaplatenie úroku z omeškania síce vzniká od momentu splatnosti hlavného záväzku, teda splatnosťou škody, avšak vypočítava sa za každý deň omeškania. Je toho názoru, že je dispozičným právom žalobkyne, či si bude uplatňovať úrok z omeškania za celú dobu omeškania žalovaného alebo iba za časť doby omeškania. Z toho dôvodu trvali na svojich doterajších vyjadreniach aj písomnom vyjadrení zo dňa 28.2.2020.

48. Právny zástupca žalobkyne v záverečnej reči na pojednávaní dňa 2.10.2020 uviedol, že v konaní bolo vykonané rozsiahle dokazovanie. Poukázal na ich písomné vyjadrenie zo dňa 28.2.2020, kde sa stotožnili so znaleckým posudkom MUDr. Tomčovčíka. Tento znalec z hľadiska bodového hodnotenia

bolestného posúdil plynutie začatia lehoty na uplynutie nároku z titulu bolestného na termíny a to 24.7.2013 a 30.4.2014. Čo sa týka uplatnenia sťaženia spoločenského uplatnenia znalec ustálil, že k lehote, kedy mohlo prvýkrát dôjsť k ustáleniu zdravotného stavu žalobkyne uviedol, že to bolo 4.12.2014. Mal za to, že nárok žalobkyne je dôvodný. Poukázal tiež na písomné stanovisko zo dňa 8.7.2020 a jednak z vyjadrení zo dňa 27.2.2020 a 30.4.2020 čo sa týka otázky vznesenej námietky premlčania. Z týchto dôvodov navrhol, aby súd vo veci rozhodol tak, ako navrhol zmeneným petitom a tiež rozhodol o priznaní trov konania v prospech žalobkyne v plnej výške.

49. Právna zástupkyňa žalovanej v záverečnej reči uviedla, že žalobný návrh, ktorý si uplatňuje žalobkyňa voči žalovanej s poukazom na ust. § 420 ods. 1 OZ považujú v plnom rozsahu za bezdôvodný a preto žiadali, aby bol v celom rozsahu zamietnutý. Zastávala názor, že na základe výsledkov vykonaného dokazovania nebolo preukázané porušenie právnej povinnosti zo strany žalovanej. Poukázala na to, že žalobkyňa užívala nebytové priestory, ktoré sa nachádzali v predmetnej administratívnej budove na základe zmluvy č. 1/2011 o nájme nebytových priestorov, táto zmluva bola uzavretá medzi žalovanou ako prenajímateľom na jednej strane a obchodnou spoločnosťou Mifis s.r.o. ako nájomcom na druhej strane. Uviedla, že základnú definíciu nebytových priestorov podáva identický ako zákon o vlastníctve bytov a nebytových priestorov. Jeho tak možno použiť ako nástroj na výklad odlišnosti pojmu spoločné priestory a nebytové priestory. V podstate zotrvala na svojich doterajších písomných aj ústnych prednesoch a záverom poukázala na ust. § 441 OZ, ktorý pojednáva o zavinení poškodeného, nakoľko v danom prípade takisto žalobkyňa bola povinná realizovať prevenčnú povinnosť, ktorá vyplýva jednak z ust. § 415 OZ ako aj ust. § 417 OZ. Rovnako zotrvala na vznesenej námietke premlčania. Žiadala žalobu zamietnuť.

50. Zástupca intervenienta v záverečnej reči uviedol, že trvajú na svojich doterajších všetkých vyjadreniach. Žiadali žalobu zamietnuť pokiaľ sa týka o samotný uplatňovaný základ uplatňovaného nároku, reagujúc na písomné podanie právneho zástupcu žalobkyne zo dňa 8.7.2020 uviedli, že tvrdenie žalobkyne, že výklad, ktorý si osvojil intervenient, čo sa týka vznesenej námietky premlčania nie je výkladom intervenienta, ide o súdnu prax pri posudzovaní otázky plynutia subjektívnej lehoty v zmysle § 106 OZ. Rovnako nedôvodná je aj námietka, že námietka premlčania je zo strany žalovanej resp. intervenienta vznesená v rozpore s dobrými mravmi. Jednak táto skutočnosť zo strany žalobkyne odôvodnená nebola. Na druhej strane poukázala na rozhodnutie NS sp.zn. 1Cdo 148/2004. V zmysle písomného podania, v ktorom došlo k zmene žaloby, z podania žalobkyne zo dňa 27.2.2020 upravila žalobný návrh, pričom majú za to, že podstatným spôsobom rozšírila žalobu v časti bolestného, pokiaľ žiadala priznať bolestné za 265 bodov, ktoré v pôvodnom lekárskom posudku nebolo zahrnuté a preto aj v časti rozšírenia bolestného uplatnila námietku premlčania a na tejto v celom rozsahu trvajú. Pokiaľ sa týka hodnotenia sťaženia spoločenského uplatnenia, tam rovnako poukázala na obsah písomných vyjadrení a majú za to, že je možné vychádzať len z bodového hodnotenia 260 bodov, keďže položka 432a plošné jazvy po operáciách pôvodne hodnotené neboli, došlo teda tiež k premlčaniu. Trvala tiež na námietke premlčania pokiaľ sa týka úrokov z omeškania a v celom rozsahu poukázala na svoje písomné podanie. Na podporu tvrdení poukázala na rozhodnutie NS SR 1Cdo 157/2009 ako aj rozhodnutie KS Košice 9Co 287/2015 v ktorom bolo v časti úrokov z omeškania zmenený rozsudok tunajšieho súdu 6C 247/2013. Žiadali žalobu ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietnuť, priznať trovy konania.

51. Podľa § 420 ods. 1 OZ, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

XX. Podľa § 415 OZ, každý je povinný počínať si tak, aby nedochádzalo ku škodám na zdraví, na majetku, na prírode a životnom prostredí.

53. Podľa § 444 OZ, pri škode na zdraví sa jednorázovo odškodňujú bolesti poškodeného a sťaženie jeho spoločenského uplatnenia.

54. Podľa § 3 zák.č. 437/2004 Z.z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia, náhrada za bolesť sa poskytuje jednorázovo. musí byť primeraná zistenému poškodeniu na zdraví, priebehu liečenia alebo odstraňovaniu jeho následkov.

55. Podľa ods. 2 cit. ust., náhrada za bolesť sa poskytuje na základe lekárskeho posudku (§ 7 a 8). Sadzby bodového hodnotenia za bolesť sú ustanovené v prílohe č. 1 I-III časti.

56. Podľa § 4 ods. 1 cit. zákona, náhrada za sťaženie spoločenského uplatnenia sa poskytuje jednorázovo. Musí byť primeraná povahe následkov a ich predpokladaného vývoja a to v rozsahu v akom sú obmedzené možnosti poškodeného uplatniť sa v živote a v spoločnosti.

57. Podľa § 5 ods. 1 cit. zákona, pri určení výšky náhrady za bolesť a výšky náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia sa vychádza z celkového počtu bodov, ktorým sa bolesť alebo sťaženie spoločenského uplatnenia ohodnotilo v lekárskom posudku (§7 a 8).

58. Podľa § 8 ods. 4 cit. zákona, lekársky posudok sa vydáva len čo zdravotný stav poškodeného možno považovať za ustálený; ak ide o sťaženie spoločenského uplatnenia, spravidla až po uplynutí 1 roka od poškodenia na zdraví.

59. Podľa § 106 ods. 1 OZ, právo na náhradu škody sa premlčí za 2 roky odo dňa, keď sa poškodený dozvie o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá.

60. Podľa § 9 ods. 2 zák. č. 135/1961 Zb. o pozemných komunikáciách, závady schodnosti miestnych komunikácií určených pre chodcov alebo schodnosti chodníkov sú bez priesťahov povinní odstraňovať správcovia miestnych komunikácií.

61. Podľa § 9a ods. 4 zák. č. 135/1961 Zb., vlastníci, správcovia alebo užívatelia nehnuteľností, ktoré súvisle v zastavanom zemí hraničia s cestou alebo miestnou komunikáciou zodpovedajú za škodu, ktorých príčinou boli závady schodnosti na priľahlých chodníkoch, ktoré vznikli znečistením, poľadovicou alebo snehom a neboli bez priesťahov odstránené.

62. V danom prípade predmetom konania je uplatnenie náhrady škody z titulu sťaženia spoločenského uplatnenia a bolestného, ktoré vzniklo žalobkyňi úrazom dňa 12.12.2012, kedy v čase okolo 12:00 hod. pri vychádzaní z administratívnej budovy na chodník padla a z dôvodu neodhrnutého a šmykľavého chodníka utrpela viacnásobnú zlomeninu na úrovni ľavého členkového kĺbu, v dôsledku toho bola 2x operovaná v nemocnici v B., a to dňa 13.12.2012 a 7.4.2014. Náhrada za bolesť a za sťaženie spoločenského uplatnenia patrí k najčastejšie uplatňovaným úrazovým dávkam. Podmienkou uplatnenia uvedenej náhrady je poškodenie na zdraví, jeho liečenie alebo odstraňovanie jeho následkov. Podmienkou úspešného uplatnenia náhrady u poskytovateľa náhrady je vypracovanie lekárskeho posudku s bodovým ohodnotením bolesti alebo sťaženia spoločenského uplatnenia.

63. Súd vo veci vykonal rozsiahle dokazovanie a to výsluchom svedkov, žalobkyne, predložených listinných dôkazov, ako aj znaleckým posudkom znalcom MUDr. Tomčovčíkom a dospel k záveru, že nárok žalobkyne je opodstatnený. V prvom rade súd sa musel vysporiadať s námietkou žalovanej, čo sa týka pasívnej legitímácie žalovanej v danom konaní. Súd sa plne stotožňuje so stanoviskom žalobkyne, že zodpovedná a teda pasívne legitimovaná v danom konaní je v celom rozsahu žalovaná. Súd je toho názoru, že analógia práva, ktorú v danej veci sa snaží aplikovať žalovaná s poukazom na ust. zák.č. 182/1993 Zz., aplikáciou ktorej má byť spochybnená alebo vyvrátená existencia pasívnej legitímácie na strane žalovanej, je nedôvodná a neakceptovateľná. Súd poukazuje na tú skutočnosť, že základná právna úprava vo vzťahu k nájomnej zmluve je upravená v § 661 a nasl. Občianskeho zákonníka. V súlade s ust. § 712 OZ, nájom a podnájom nebytových priestorov upravuje osobitný zákon, jeho osobitná právna úprava, je zákon č. 116/1990 Zb. o nájme a podnájme nebytových priestorov lex specialis. Súd má za to, že základná právna úprava nájomnej zmluvy je daná vyššie citovanými ustanoveniami Občianskeho zákonníka, ak osobitný právny predpis neustanovuje inak vzťahuje sa aj na nájomný vzťah vyplývajúci z nájomnej zmluvy uzavretej medzi žalovanou ako prenajímateľom a obchodnou spoločnosťou Mifis s.r.o. ako nájomcom. Poukazuje na tú skutočnosť, že zákon č. 182/1993 Z.z. rieši vzťahy medzi vlastními bytov a nebytových priestorov a ich povinnosťami a právami k spoločným častiam a spoločným zariadeniam bytového domu a tento vzťah je založený na vlastníckom práve vlastníkov bytov, ku ktorému prináleží aj spoluvlastnícke právo k spoločným častiam a spoločným zariadeniam, teda nie k nájomcom za podmienky, že takéto budovy majú spoločné časti, spoločné zariadenia, spoločný pozemok pre všetkých vlastníkov a títo majú minimálne určitý spoluvlastnícky podiel na spoločných častiach, spoločných zariadeniach a pozemku. Súd poukazuje aj na tú skutočnosť, že žalovaná si bola vedomá, že má povinnosť zabezpečiť zjazdnosť vstupu do budovy, ako aj ďalšie povinnosti, čoho dôkazom je to, že uzavrela s intervenientom poisťovňu zmluvu na poistenie zodpovednosti na základe ktorej došlo aj k vstupu intervenienta do tohto súdneho konania na strane žalovanej.

Z vyššie uvedených dôvodov súd má za to, že v danom konaní je pasívne legitimovanou žalovaná. K námietke žalovanej, čo sa týka všeobecnej zodpovednosti za škodu podľa § 420 ods. 1 OZ, že musia byť kumulatívne splnené 4 zodpovednostné predpoklady a to porušenie právnej povinnosti, existencia škody, príčinná súvislosť medzi porušením právnej povinnosti a vznikom škody a zavinenie, má za to, že v danom prípade v konaní bolo preukázané, že tieto podmienky zo strany žalobkyne splnené boli.

64. Čo sa týka porušenia právnej povinnosti, súd poukazuje na to, že v danom prípade z výsledkov vykonaného dokazovania bolo preukázané porušenie právnej povinnosti v tom, že žalovaná ako vlastníčka nehnuteľnosti si nepočínala tak, aby škoda ani len nevznikla, a to tým, že v zimnom období neudržiavala chodníky a nezabezpečila ich schodnosť, čím minimálne porušila ust. § 9a ods. 4 a § 9 ods. 2 zák. č. 135/1961Zb. o pozemných komunikáciách. Túto skutočnosť má súd za preukázanú svedeckými výpoveďami p. K., E., M. B. ako aj p. G., ktorí zhodne uviedli, že v daný deň chodník nebol uprataný. Samotný svedok G. bol svedkom aj úrazu, ktorý sa stal žalobkyni a to tak, že pri východe z uvedenej nehnuteľnosti táto išla pred ním, pretože jej dal prednosť, a následne pri otvorení dverí sa šmykla a spadla na schodíku tejto budovy. Súd poukazuje aj na tú skutočnosť, že v prípade, ak by si žalovaná počínala tak, aby nedochádzalo ku škodám na zdraví, na majetku, na prírode a životnom prostredí v zmysle ust. § 415 OZ, tak by k porušeniu tejto právnej povinnosti nemuselo dôjsť.

65. Čo sa týka existencie škody, tak v danom prípade je škodou škoda na zdraví, ktorú si žalobkyňa uplatňuje v tomto konaní ako náhradu za bolestné a za sťaženie spoločenského uplatnenia, pričom na preukázanie tohto nároku predložila rozsiahlu zdravotnú dokumentáciu, ktorá tvorí prílohu žaloby. Škoda je preukázaná aj z lekárskej správy, nálezu zo dňa 11.12.2014, kde je uvedené bodové hodnotenie bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia z dôvodu úrazu, ktorý utrpela predmetným pádom dňa 12.12.2012.

66. Vo vzťahu k príčinnej súvislosti súd poukazuje na tú skutočnosť, že medzi porušením právnej povinnosti žalovanej a vznikom škody je to, že v prípade, ak by žalovaná riadne plnila prevenčnú povinnosť, ktorá jej vyplýva z vyššie citovaného ustanovenia § 415 OZ, a teda v prípade, ak by žalovaná, ako vtedajšia výlučná vlastníčka nehnuteľnosti administratívnej budovy zabezpečila očistenie snehu a námrazy zo schodu podesty, tvoriaceho súčasť predmetnej stavby, a v prípade, ak by tento opatrla protišmykovou podložkou alebo inak zabezpečila protišmykovo z povrchu dlažby nachádzajúcej sa danom schode, a ak by žalovaná zabezpečila aj vyčistenie chodníka od snehu a námrazy, nedošlo by k pádu žalobkyne, či už na schode alebo na chodníku. Podľa názoru súdu je zrejماً priama príčinná súvislosť medzi porušením právnej povinnosti žalovanej vo forme neodpratania snehu a námrazy a na schode administratívnej budovy č. 1067 a škode, ktorá žalobkyni vznikla vo forme bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia.

67. Čo sa týka zavinenia, súd poukazuje na ust. § 420 ods. 1 OZ, v zmysle ktorého je škoda uplatňovaná so zavinením škodcu predpokladaná a je len na ňom, aby preukázal, že škodu nezavinil a že tejto škode, ktorá vznikla porušením právnej povinnosti nebolo možné zabrániť ani pri vynaložení všetkého úsilia, ktoré je možné od škodcu požadovať. Žalovanej sa v danom prípade nepodarilo preukázať, že k zavineniu z jej strany nedošlo a preto súd má za to, že v danom prípade došlo ku kumulatívne splneniu všetkých zákonom požadovaných podmienok odôvodňujúcich zodpovednosť žalovanej za škodu, ktorá vo forme bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia vznikla žalobkyni.

XX. Súd pri rozhodovaní o výške náhrady škody za bolestné a za sťaženie spoločenského uplatnenia vychádzal zo znaleckého posudku znalca MUDr. Ľuboša Tomovčíka, ktorý určil výšku bodového hodnotenia bolestného v celkovej výške 265 bodov, pričom uviedol, že pri položkách 203d a 232b došlo k ustáleniu zdravotného stavu dňa 24.7.2013 a pri položke 239 stanovil deň ustálenia zdravotného stavu dňa 30.5.2014. Rovnako čo sa týka bodového hodnotenia sťaženia spoločenského uplatnenia súd vychádzal z celkového počtu bodov 320, kde znalec zahrnul aj novú položku 432 plošné jazvy po operáciách a komplikáciách na ľavom členku v rozsahu 30 bodov, pričom k ustáleniu zdravotného stavu žalobkyne pre účely hodnotenia sťaženia spoločenského uplatnenia došlo dňa 4.12.2014.

69. Žalovaná ako aj intervenient vo veci vzniesli námietku premlčania čo sa týka uplatňovaného nároku bolestného, pretože zdravotný stav žalobkyne pre hodnotenie bolestného pod položkou 203d a 232b bol ustálený dňa 24.7.2013 a položka 239 v rozsahu 45 bodov, t.j. za novú operáciu bolo možné prvýkrát hodnotiť dňa 30.5.2014, teda k márnemu uplynutiu uplatnenia nároku na túto položku

došlo dňa 30.5.2016, keďže si ju žalobkyňa v pôvodnom konaní neuplatňovala. Rovnako, čo sa týka sťaženia spoločenského uplatnenia uviedli, že položka 432a plošné jazvy po operáciách bola hodnotená v rozsahu 30 bodov, vzhľadom na žalobkyňou vymedzený predmet konania doposiaľ nebola predmetom konania. Keďže k otázke ustálenia zdravotného stavu žalobkyne pre hodnotenie sťaženia spoločenského uplatnenia znalec uviedol, že k ustáleniu zdravotného stavu žalobkyne pre účely hodnotenia sťaženia spoločenského uplatnenia došlo dňa 4.12.2014 premlčacia lehota na uplatnenie náhrady márne uplynula dňa 4.12.2016. V zmysle toho vzniesla námietku premlčania aj voči položke 432a.

70. V danom prípade súd má za preukázané, že došlo k premlčaniu nároku žalobkyne čo sa týka uplatnenia bodového ohodnotenia bolestného za položky 203d a 232d, nakoľko došlo k premlčaniu uvedeného nároku a v tejto časti súd žalobu zamietol. Čo sa týka položky 432a plošné jazvy v rozsahu 30 bodov, ktoré si žalobkyňa neuplatnila, podľa názoru žalovanej aj intervenienta po uplynutí premlčacej lehoty, až podaním zo dňa 28.2.2020, súd je toho názoru, že nie je podstatné, za akú položku si žalobkyňa uplatnila bolestného, dôležité bolo, že si bolestné súvisiace s úrazom žalobkyňa uplatnila na súde. Podľa názoru súdu ide o odbornú medicínsku otázku, ktorú žalobkyňa pri podaní žaloby nemohla predpokladať a vychádzala len z bodového hodnotenia, ktoré bolo vystavené MUDr. Eľkom. Rovnako k namietanému premlčaniu položky 432a pri sťažení spoločenského uplatnenia, ktorá bola ustálená až v znaleckom posudku znalca MUDr. Tomovčika č. 13/2020, kde bolo namietané, že teda túto si žalobkyňa neuplatňovala, súd rovnako poukazuje na tú skutočnosť, že žalobkyňa si uplatňovala podanou žalobou nárok na náhradu za bolestné a sťaženie spoločenského uplatnenia a v danom prípade sa jedná o medicínsku otázku, teda žalobkyňa vychádzala len z bodového ohodnotenia bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia, ktoré jej vydal B. L.. Podľa názoru súdu sa nejedná o nové položky, ktoré si žalobkyňa v rámci pôvodne podaného návrhu neuplatňovala, ale tieto vychádzajú zo znaleckého posudku, ktorý posudok reflektovali všetci účastníci konania, nakoľko posudok MUDr. Eľka namietali, že tento nespĺňa žiadne náležitosti, pritom súd ani tento znalecký posudok do úvahy nebral a vychádzal len zo znaleckého posudku MUDr. Tomovčika. Vzhľadom na uvedené, súd priznal žalobkyni bolestné hodnotené položkou 239 v rozsahu 45 bodov pri hodnote za 1bod 15,72€, t.j. celková náhrada 707,40 € a za sťaženie spoločenského uplatnenia pri počte bodov 320, ktoré určil znalec MUDr. Tomovčik x 15,72€ je celková suma 5.030,40 €.

71. Pretože žalobkyňa podaním zo dňa 28.2.2020 zobrala žalobu v časti o sumu 275,10 € späť, v tejto časti súd žalobu v zmysle ust. § 145 ods. 2 OSP zastavil.

72. V prevyšujúcej časti súd žalobu zamietol.

73. Podľa § 517 ods. 1 OZ, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní, ani dodatočne v primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

74. Podľa ods. 2 vyššie citovaného ustanovenia, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávajúci predpis.

75. Podľa ust. 3 ods. 1 Nar. vlády č. 87/1995 Z.z. účinného od 1.1.2009, výška úrokov z omeškania je o 5% vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

76. Žalobkyňa sa podanou žalobou doručenu tunajšiemu súdu dňa 11.12.2015 domáhala, aby súd zaviazal žalovanú uhradiť sumu 9.471,30 € spolu s trovami konania, pričom úroky z omeškania si neuplatnila. Podaním zo dňa 28.2.2020 doručeným súdu dňa 2.3.2020 žalobkyňa s poukazom na tú skutočnosť, že žalovanej bol zaslaný návrh na uzavretie dohody dňa 11.11.2015 v rámci ktorého bola vyzvaná na uzavretie dohody s tým, že jej bola poskytnutá lehota 15 dní od doručenia návrhu, predmetný návrh bol žalovanou prevzatý dňa 24.11.2015, teda 15-dňová lehota uplynula márne 9.12.2015 a počnúc dňom 10.12.2015 sa dostala do omeškania. S poukazom na ust. § 101 OZ a § 110 ods. 3 OZ, vzťahujúci sa na premlčanie nároku na úrok z omeškania si žalobkyňa týmto uplatnila nárok na úrok z omeškania od 2.3.2017 do zaplatenia vo výške 5,05%, pretože úroková sadzba ECB ku dňu 10.12.2015 t.j. prvý

deň omeškania žalovanej s plnením záväzku bola vo výške 0,05%. Intervenient svojím podaním rovnako namietal premlčanie aj tohto nároku, pretože k tomuto došlo až doručením súdu dňa 2.3.2020 a z toho dôvodu žiadal, čo sa týka nároku na priznaní úrokov z omeškania zamietnuť.

77. Súd má v danom prípade za preukázané, že k uplatneniu nároku žalobkyne došlo v záknej lehote a bolo len na žalobkyni, či si úrok začala uplatňovať od podania žaloby alebo následne v priebehu konania a z toho dôvodu súd priznal žalobkyni aj úrok z omeškania vo výške 5,05% ročne zo žalovanej sumy od 2.3.2017 do zaplataenia. Súd poukazuje aj na právny názor obsiahnutý v uznesení NS SR z 26.5.2011 sp.zn. 6CdO 16/2010 v zmysle ktorého z uvedeného je zrejmé, že ak sa omeškanie týka peňažného dlhu vo forme náhrady škody (škody na zdraví) pre určenie kedy dochádza k omeškaniu dlžníka (škodcu) je rozhodujúca povaha požadovaného (súdom priznaného) odškodnenia. Len v prípade, ak bolo súdom rozhodnuté o primeranom zvýšení odškodnenia za bolesť a za sťaženie spoločenského uplatnenia podľa § 7 ods. 3 Vyhlášky č. 32/65 Zb. čas plnenia nastáva rozhodnutím súdu, a teda k omeškaniu dlžníka dochádza až uplynutím lehoty na splnenie povinnosti. V ostatných prípadoch je potrebné z hľadiska určenia času splnenia vychádzať z ust. § 563 OZ. Na základe vyššie uvedeného súdu priznal žalobkyni aj uvedený úrok z omeškania.

78. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

79. Podľa ust. § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo. Zásada úspechu vo veci sa vždy skúma, čo do právneho základu veci a čo do výšky priznaného nároku. Uplatní sa tak, že neúspešná strana sporu je povinná nahradiť v spore úspešnej strane preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené trovy konania, ktoré úspešnej strane vznikli.

80. Zásadu úspechu vo veci treba uplatniť aj na konania, v ktorých výška plnenia závisí od úvahy súdu (sudcovské právo) alebo od znaleckého posudku. V týchto prípadoch však nejde o procesne neúspešnú žalobkyňu, ak jej bola priznaná aspoň časť žalobou uplatňovaného nároku. Nemožno ju totiž zaťažiť procesnou zodpovednosť za predvídanie výsledku sporu na základe úvahy súdu alebo znaleckej činnosti. Pri rozhodovaní o náhrade trov konania v tomto prípade treba riešiť, čo je základné a čo je sprevádzajúce. Za základné sa považuje rozhodnutie, že do práva žalobkyne bolo zasiahnuté. Otázka výšky náhrady škody je potom druhoradá a nadväzujúca.

81. V prejednávanom spore rozsah úspechu žalobkyne závisel od znaleckého dokazovania, nakoľko výška bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia bola ustálená znaleckým posudkom znalca MUDr. Tomovčíka. Vzhľadom na vyššie uvedené, súd priznal žalobkyni nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% z priznanej sumy.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní od jeho doručenia na tunajšom súde.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania podľa § 127 CSP uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Ak povinnosť uložená v tomto rozhodnutí nebude splnená, môže sa oprávnená osoba svojho nároku domáhať návrhom na vykonanie exekúcie.